

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES
GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

woensdag

17-04-2002

14:15 uur

mercredi

17-04-2002

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
Bestellingen :	Commandes :
Natieplein 2	Place de la Nation 2
1008 Brussel	1008 Bruxelles
Tel. : 02/549 81 60	Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be	www.laChambre.be
e-mail : publicaties@deKamer.be	e-mail : publications@laChambre.be

INHOUD

Interpellatie van de heer Geert Bourgeois tot de eerste minister over "de positie van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu" (nr. 1171)

Sprekers: **Geert Bourgeois, Guy Verhofstadt**, eerste minister

Interpellatie van mevrouw Annemie Van de Casteele tot de eerste minister over "de voorbeeldfunctie van de eerste minister" (nr. 1182)

Sprekers: **Annemie Van de Casteele, Guy Verhofstadt**, eerste minister

Vraag van de heer Ferdy Willems aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "de ministeriële archieven" (nr. 6808)

Sprekers: **Ferdy Willems, Guy Verhofstadt**, eerste minister

Vraag van de heer Daniël Vanpoucke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de begrotingscontrole" (nr. 6860)

Sprekers: **Daniël Vanpoucke, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Interpellatie van de heer Karel Pinxten tot de minister van Binnenlandse Zaken en tot de minister van Justitie over "het gebruik van handboeien" (nr. 1200)

Sprekers: **Karel Pinxten, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Gerolf Annemans aan de minister van Binnenlandse Zaken over "extra politiemensen voor Antwerpen" (nr. 6928)

Sprekers: **Gerolf Annemans**, voorzitter van de VLAAMS BLOK-fractie, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Ferdy Willems aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het uitblijven van publicatie in het Staatsblad van het koninklijk besluit dat de detentievoorwaarden en leefomstandigheden in de gesloten asielcentra moet regelen" (nr. 6869)

Sprekers: **Ferdy Willems, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van mevrouw Yolande Avontroodt aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten met betrekking tot de regeling van de medische bescherming" (nr. 6862)

Sprekers: **Yolande Avontroodt, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de

SOMMAIRE

Interpellation de M. Geert Bourgeois au premier ministre sur 'la position de la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement' (n° 1171)

Orateurs: **Geert Bourgeois, Guy Verhofstadt**, premier ministre

Interpellation de Mme Annemie Van de Casteele au premier ministre sur "la conduite exemplaire que devrait avoir le premier ministre" (n° 1182)

Orateurs: **Annemie Van de Casteele, Guy Verhofstadt**, premier ministre

Question de M. Ferdy Willems au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur "les archives ministérielles" (n° 6808)

Orateurs: **Ferdy Willems, Guy Verhofstadt**, premier ministre

Question de M. Daniël Vanpoucke au ministre de l'Intérieur sur "le contrôle budgétaire" (n° 6860)

Orateurs: **Daniël Vanpoucke, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Interpellation de M. Karel Pinxten au ministre de l'Intérieur et au ministre de la Justice sur "l'utilisation des menottes" (n° 1200)

Orateurs: **Karel Pinxten, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de M. Gerolf Annemans au ministre de l'Intérieur sur "la mise à disposition de personnel de police supplémentaire à Anvers" (n° 6928)

Orateurs: **Gerolf Annemans**, président du groupe VLAAMS BLOK, **Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de M. Ferdy Willems au ministre de l'Intérieur sur "la non-publication au Moniteur belge, de l'arrêté royal devant fixer les conditions de détention et les conditions de vie dans les centres d'asile fermés" (n° 6869)

Orateurs: **Ferdy Willems, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de Mme Yolande Avontroodt au ministre de l'Intérieur sur "la modification de l'arrêté royal du 30 mars 2001 portant la position juridique du personnel des services de police en ce qui concerne la réglementation de la protection médicale" (n° 6862)

Orateurs: **Yolande Avontroodt, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de Mme Frieda Brepoels au ministre

minister van Binnenlandse Zaken over "het gratis treinvervoer voor de politiediensten" (nr. 6864)

Sprekers: **Frieda Brepoels**, voorzitter van de VU&ID-fractie, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

de l'Intérieur sur "la gratuité du train pour les services de police" (n° 6864)

Orateurs: **Frieda Brepoels**, présidente du groupe VU&ID, **Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Vraag van de heer Richard Fournaux aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de politiehervorming – oprichting van een veiligheidskorps" (nr. 6884)

Sprekers: **Richard Fournaux**, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Question de M. Richard Fournaux au ministre de l'Intérieur sur "la réforme des polices – création d'un corps de sécurité" (n° 6884)

Orateurs: **Richard Fournaux**, **Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Interpellatie van de heer Guido Tastenhoye tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de Antwerpse 'intifada' van woensdag 3 april 2002 en de falende ordehandhaving" (nr. 1214)

Sprekers: **Guido Tastenhoye**, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Interpellation de M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "'l'intifada' anversoise du mercredi 3 avril 2002 et les déficiences du maintien de l'ordre" (n° 1214)

Orateurs: **Guido Tastenhoye**, **Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Moties

Vraag van de heer Peter Vanvelthoven aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de anciënniteitsregeling van beroepsbrandweermannen" (nr. 6943)

Sprekers: **Peter Vanvelthoven**, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Motions

Question de M. Peter Vanvelthoven au ministre de l'Intérieur sur "la réglementation relative à l'ancienneté des pompiers professionnels" (n° 6943)

Orateurs: **Peter Vanvelthoven**, **Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Vraag van de heer Peter Vanvelthoven aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de toelagen voor het brandweerpersoneel" (nr. 6944)

Sprekers: **Peter Vanvelthoven**, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Question de M. Peter Vanvelthoven au ministre de l'Intérieur sur "les allocations destinées au personnel des services d'incendie" (n° 6944)

Orateurs: **Peter Vanvelthoven**, **Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Vraag van mevrouw Kristien Grauwels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de veiligheid van de werknemers bij de verkeerspolitie" (nr. 6961)

Sprekers: **Kristien Grauwels**, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Question de Mme Kristien Grauwels au ministre de l'Intérieur sur "la sécurité des membres du personnel de la police de la circulation" (n° 6961)

Orateurs: **Kristien Grauwels**, **Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

WOENSDAG 17 APRIL 2002

14:15 uur

COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MERCREDI 17 AVRIL 2002

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.24 uur door de heer Paul Tant, voorzitter.
La séance est ouverte à 14.24 heures par M. Paul Tant, président.

01 Interpellatie van de heer Geert Bourgeois tot de eerste minister over "de positie van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu" (nr. 1171)

01 Interpellation de M. Geert Bourgeois au premier ministre sur "la position de la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement" (n° 1171)

01.01 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, de minister keek in mijn richting toen hij zei dat hij zijn antwoorden kort zou houden. Als ze snel en efficiënt zouden zijn, mijnheer de eerste minister, dan kan ik daar zeker mee leven. Maar ik wil toch kort even herhalen waarover het gaat en de problematiek schetsen.

De positie van minister Aelvoet in het geheel van de dioxinecrisis, die aan de basis lag van de start van deze regering, is al een paar keer onder vuur komen te liggen. Ik herinner aan de fameuze 'tuintelefoon'. U was toen in Toscane en de minister stond in de tuin. Ze werd toen even weggeroepen om het juiste antwoord te kunnen geven of om toch een verbeterend antwoord te kunnen geven. Ik herinner u nog even aan de onbeantwoorde vraag: "Is de minister al dan niet betrokken bij de instructie of de beslissing om een aantal proeven niet meer te laten uitvoeren in de laatste crisis, voorwerp van het strafrechtelijk onderzoek?" Een topambtenaar is er voor aangehouden. Ik herinner aan de jongste betichting, zelfs uit de eigen partij van minister Aelvoet dat zij aan overacting doet. Zelfs een eigen partijgenoot van haar vond dat zij te ver ging in haar rondje 'bedrijven pesten', met het stilleggen van volledige bedrijven omwille van blijkbaar toch eerder marginale aangelegenheden.

Maar de vraag die ik stel, mijnheer de eerste minister, heeft betrekking op iets anders en ik heb minister Aelvoet er op 7 maart zelf over ondervraagd. Het gaat over twee aangelegenheden, die ze ook heeft bevestigd. Ten eerste, zij heeft voor een in verdenking gesteld en toen aangehouden ambtenaar de strafrechtelijke verdediging op zich genomen en de kosten ervan op de rekening van het departement gezet.

Ten tweede, zij heeft, in de periode dat die ambtenaar aangehouden was, getelefoneerd met diens echtgenote. Dit heeft ze eveneens bevestigd.

01.01 **Geert Bourgeois** (VU&ID): La ministre Aelvoet s'est déjà trouvée en difficulté à de nombreuses reprises, notamment lors de la mini-crise de la dioxine. Le 7 mars, j'ai interrogé la ministre sur le financement par le département de la Santé publique de la défense au pénal du fonctionnaire de l'AFSCA arrêté et sur le coup de téléphone passé par la ministre à l'épouse de l'intéressé.

La ministre Aelvoet a confirmé qu'elle avait désigné deux avocats aux frais du département afin d'assurer la défense au pénal de M. Houins qui est suspecté d'avoir commis différents délits au sein de l'AFSCA. Cette démarche ne pose-t-elle pas des problèmes d'ordre déontologique? La ministre s'est référée à un précédent où le service de Médecine générale avait pris en charge les frais liés à la défense d'un fonctionnaire. Le premier ministre approuve-t-il cette pratique? Existe-t-il d'autres précédents? Tout fonctionnaire ou travailleur, qu'il soit suspect, en état d'arrestation, prévenu ou inculqué, a-t-il le droit de demander à être défendu par des avocats désignés et rétribués par son

Minister Aelvoet heeft bevestigd dat ze twee advocaten heeft aangesteld op kosten van de overheid ter strafrechtelijke verdediging van mijnheer Houins. Het komt er dus op neer dat het ereloon betaald wordt van de advocaten van een werknemer, die verdacht wordt van een misdrijf, een misdrijf vanuit het departement of de openbare instelling van de rechtspersoon waarvoor hij werkt. Dus niet in de privé-sfeer, laat ons wel wezen, wel in het FAVV.

Vroeg of laat zal er een probleem van deontologische aard rijzen voor de advocaten die de overheid als opdrachtgever hebben en door diezelfde overheid betaald worden. Daarnaast dienen ze ook de belangen van de betichte te verdedigen. Dit probleem zou helemaal duidelijk worden op het moment dat de FAVV als burgerlijk aansprakelijke of nog als strafrechtelijke verantwoordelijke mee zou worden gedagvaard, wat dus mogelijk is.

Ik heb het dus over het wettelijk probleem, Mevrouw Aelvoet ging hierover nogal licht heen. Ze zei dat er al precedents waren en ze verwees naar een zaak in de dienst algemene geneeskunde waarbij de overheid het ereloon van de verdediging op zich neemt. Ik denk niet dat dit een direct vergelijkbare zaak was, het kan zijn dat het hier over een civiele zaak ging. Maar in dit geval gaat het over een strafrechtelijke zaak. In elk geval zou ik hierover uw mening willen kennen.

Ik vind persoonlijk dat dit niet strookt met het algemeen belang, ik denk dat er ook een aantal wettelijke problemen mee gepaard gaat. Ik denk dat de fiscus dit ereloon als loon zal taxeren. Dat is een betaling die de overheid doet voor een private dienstverlening aan de betrokkene, in wezen een private uitgave voor de betrokken ambtenaar. De constante stelling van de fiscus is dat dit een loon is, dat dit onderworpen is aan taxatie. Ik zou u willen vragen of u het daarmee eens bent en of dit speciale precedents schept.

Men kijkt hier immers naar uit in de gemeentelijke en provinciale besturen. Er gaat geen maand voorbij of ergens wordt er een strafprocedure opgestart tegen een werknemer, arbeider, ambtenaar, een lid van de politie of een lid van de gemeentelijke administratie waar dus een tuchtprocedure aan vasthangt. Bij mijn weten is het nooit gebeurd dat de overheid, de provincie, de gemeente, de regering de persoon in kwestie strafrechtelijk verdedigt. Ik denk dat heel wat mensen naar deze zaak uitkijken en dit zouden willen invoeren als precedent. Ik zou dus graag uw mening willen kennen, mede in het licht van de eventuele verantwoordelijkheid van het Federaal Agentschap voor de Voedselveiligheid. U kent de wet op de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersoneel die in 1999 is goedgekeurd.

Een tweede punt dat ik zou willen bespreken gaat over de telefoongesprekken met de echtgenote van meneer Houins. Ik heb mevrouw Aelvoet gevraagd of ze had gebeld. Ze viel helemaal uit de lucht, ze wist het eerst niet meer. Meneer De Croo moest mevrouw Aelvoet eraan herinneren dat ik die vraag had gesteld. Toen wist ze het plots wel weer, maar wist ze niet meer waarover het gesprek ging. En toen zei ze dat het een persoonlijk gesprek was, als reactie op de commentaar van meneer Pinxten die haar gezegd had dat ze achter de ambtenaren moest staan.

De vraag is alleen maar of dit weer geen stap te ver is. Weet mevrouw Aelvoet wel altijd wat ze kan en wat ze niet kan, wat ze moet en wat ze niet mag. Die man was aangehouden. Ik had heel graag van haar vernomen wat ze gezegd heeft aan die dame.

We weten ondertussen allemaal dat ze de heer Beernaert de laan heeft

employeur? Comment les honoraires des avocats sont-ils par ailleurs taxés?

J'ai interrogé Mme Aelvoet sur ses entretiens téléphoniques avec l'épouse de M. Houins. La ministre n'a-t-elle pas dépassé les limites? N'a-t-elle pas perdu de vue ce qu'elle est en droit de faire ou non? Je souhaiterais connaître la teneur exacte de ces conversations téléphoniques. Pour son départ, M. Beernaert a perçu une généreuse indemnité, ce qui, dans le cas de M. Rombouts, avait courroucé Agalev. L'intéressé ne souhaite pas faire de déclarations dans la mesure où son silence faisait précisément partie du marché.

J'espère que le premier ministre fera la clarté dans cette affaire.

uitgestuurd met een enorm grote ontslagvergoeding. Agalev was eerst tegen dat soort vergoedingen, herinner u toen het over de heer Rombouts ging. Toen het over de heer Beernaert ging was er plots geen probleem meer. De afspraak met de heer Beernaert was wel dat hij moest zwijgen. De man heeft dat bevestigd: "Het maakt deel uit van de deal dat ik geen commentaar geef."

U begrijpt dat er dan vragen rijzen: waarom heeft ze gebeld, wat heeft ze gezegd aan die echtgenote? Meer nog, ik zou willen weten of het klopt dat zij niet één keer, maar twee, drie keer gebeld heeft. Ik wil meteen ook weten wat zij precies gezegd heeft.

Ik heb u trouwens laten weten in een aanvullend berichtje dat ik expliciet antwoord wou krijgen op die vragen. Het gaat hier volgens mij om een uiterst ongewone zaak, mijnheer de minister, en ik kijk derhalve uit naar uw antwoord.

[01.02] Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, collega Bourgeois, ik wil wijzen op de moeilijkheden die ik ondervond bij het ontcijferen van uw vraag, wat volgens mij te maken heeft met het feit dat u een schrift hanteert eigen aan advocaten. Gelukkig waren de bijkomende vragen getypt.

Mijnheer Bourgeois, het is niet juist dat dit gegeven een precedent zou kunnen vormen. Het is vandaag de vrij courante praktijk in het departement om juridische bijstand te verlenen. Het gebeurt bij het departement Volksgezondheid, het gebeurt bij de administratieve geneeskundige dienst. Het wordt ook toegepast door andere departementen, onder meer het departement Economische Zaken. Mevrouw Aelvoet heeft met andere woorden volkomen gelijk wanneer ze verwijst naar het feit dat wanneer juridische bijstand wordt gegeven, dat in het verleden al vaak op dergelijke manier is gebeurd.

Ik ga akkoord met u, mijnheer Bourgeois, dat het punt als zodanig een ernstige parlementaire discussie waard is.

Ik verkies dat daarover samen met het Parlement een beleid wordt uitgestippeld. In het ene departement doet men het niet, in het andere wel. In het ene departement bestaan er precedents, in het andere niet. In de departementen Volksgezondheid en Economische Zaken bestaan ze bijvoorbeeld. Het is een terechte bekommernis van u om terzake een beleidslijn te vragen.

Ik heb de intentie om een algemene bevraging van de departementen te houden over de wijze waarop zij vandaag de betrokkenheid van een ambtenaar in een strafrechtelijke of burgerrechtelijke zaak afhandelen. Ik zal hen vragen wat hun beleidslijn vandaag is. Ik ben van plan om een deel van het dossier voor te leggen aan de commissie voor de Justitie van de Kamer. Ik denk immers dat het in wezen goed is dat het Parlement daarover discussieert en dat de uitvoerende macht samen met de wetgevende macht een beleidslijn zou bepalen, zodat er achteraf nooit betwisting is.

In die nota over het verlenen van juridische bijstand aan ambtenaren die om een of andere reden met een strafrechtelijke of civielrechtelijke procedure worden geconfronteerd, zal ik ook een beleidslijn voorstellen. Het is de taak van de uitvoerende macht om zich niet weg te stoppen en enkel de situatie te analyseren. Ik herhaal, vandaag past een aantal departementen die praktijk toe; ik zal een bevraging houden en het resultaat daarvan doorsturen naar de commissie voor de Justitie van het Parlement; ik zal een beleidslijn voorstellen.

[01.02] **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Cette affaire ne peut constituer un précédent: l'octroi d'une assistance juridique est une pratique courante dans un certain nombre de départements.

Cette question en tant que telle mérite de faire l'objet d'une discussion au Parlement: une ligne de conduite doit être définie. Je demanderai à tous les départements de m'informer de leur attitude lorsqu'un fonctionnaire est impliqué dans une affaire examinée au civil ou au pénal. Je rédigerai ensuite une note sur la ligne de conduite à tenir en ce qui concerne l'assistance judiciaire et la présenterai au Parlement. Je proposerai alors d'organiser un débat ouvert. Dans l'intervalle, rien ne sert de tirer à boulets rouges sur Mme Aelvoet: celle-ci a appliqué les pratiques en vigueur au sein de son département.

Mme Aelvoet a répondu au Parlement qu'elle a téléphoné une fois à l'épouse du fonctionnaire. Elle était effrayée de la manière dont M. Bourgeois l'a agressée. Cet appel téléphonique était inspiré par une inquiétude humaine. En réalité, cela l'honore.

Je viendrai en commission de la Justice avec un dossier global et une proposition de ligne de conduite générale.

Mijnheer de voorzitter, ik stel voor dat wij een open discussie houden over wat in de toekomst mogelijk is en wat niet.

Ik vind dat we mevrouw Aelvoet nu niet moeten belagen. Zij heeft die beslissing immers niet zelf genomen. Het gaat om een klassieke beslissing van de departementen van Economische Zaken en Volksgezondheid: wanneer een ambtenaar zich voor een rechtbank moet verantwoorden, wordt in juridische bijstand voorzien. Het is dus geen precedent vanwege haar. Er bestaan verscheidene precedents, die ik samen met de huidige beleidslijn van de departementen heb opgevraagd. Ik zal alles aan het Parlement bezorgen, samen met een voorstel voor de toekomstige beleidslijn.

Ik kom tot het tweede onderdeel van uw vraag. Ik kan u alleen maar verwijzen naar het antwoord van mevrouw Aelvoet terzake. Zij heeft één keer getelefoneerd met de echtgenote van de betrokken ambtenaar. Zij was nogal geschrokken door de manier waarop u haar aanviel met betrekking tot dat telefoongesprek. Zij had het gewoon om menselijke redenen gedaan. Het ging om een van haar topambtenaren, een van haar beste ambtenaren. Zij heeft alleen uit menselijke overwegingen zijn echtgenote opgebeld, omdat hij voor ondervraging was opgepakt. Ik zou daaruit niet meer willen besluiten dan menselijke bekommernis die haar siert, mijnheer Bourgeois. Mevrouw Aelvoet was geschrokken door de manier waarop u dat benaderde. De enige bedoeling van dat contact waren menselijke redenen. Tot zover mijn antwoord op de twee onderdelen van uw vraag.

Mijnheer de voorzitter, vermits de heer Bourgeois ook lid is van de commissie voor de Justitie, neem ik mij voor hierop terug te komen met een globaal dossier. Ik heb alle bestaande precedents opgevraagd. Ik heb gevraagd hoe vaak dat werd toegepast en wat de praktijk in de verschillende departementen is. Ik zal met een voorstel van beleidslijn naar de commissie komen.

01.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de eerste minister, ik begin bij uw laatste punt, de telefoontjes van mevrouw Aelvoet. Ik heb inderdaad ook gezien dat zij een beetje geschrokken was. Ik ben nochtans helemaal niet agressief geweest. U moet weten dat het parket een strafrechtelijk onderzoek voert over die zaak. Er is iemand aangehouden en er was enorm veel over de zaak te doen. Op een bepaald moment heeft mevrouw Aelvoet de heer Beernaert blijkbaar de laan uitgestuurd en hem uitbetaald. De betrokkene zegt echter dat hij niet mag spreken.

Volgens de informatie die ik heb, heeft mevrouw Aelvoet twee of drie keer gebeld naar de echtgenote van de aangehouden ambtenaar om te zeggen dat zij hem niet liet vallen en dat ze achter hem bleef staan. Dat kan een louter menselijke betekenis hebben, maar in die context kan het ook betekenen: uw echtgenoot is aangehouden maar geef hem de boodschap dat we hem blijven steunen; wij verwachten wel dat hij zijn mond niet voorbijpraat. Ik wil daar klaarheid over. Het strafrechtelijk onderzoek zal er klaarheid over brengen. Dat heb ik ook tegen mevrouw Aelvoet gezegd. Ik neem akte van uw antwoord dat zij tegen u niets meer heeft gezegd dan wat ze tegen mij gezegd heeft. Ik zal terzake geen motie van wantrouwen of van aanbeveling indienen. Ik wacht af. Ook in die zaak zal er klaarheid komen. Ik hoop voor mevrouw Aelvoet dat zij wat een aantal aangelegenheden betreft beter de regels naleeft die ze moet naleven. Als ze daarvan zelf niet op de hoogte is, hoop ik dat zij zich erover informeert.

01.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Une instruction pénale est en cours, M. Beernaert est licencié mais la ministre appelle à deux reprises l'épouse de M. Houins pour lui assurer son soutien. Ces choses-là ne devraient pas être! J'attends la fin de l'instruction pénale et je suis convaincu que cette affaire sera élucidée. A l'avenir, la ministre devrait agir avec davantage de prudence, certainement dans ce type de dossiers.

En ce qui concerne la prise en charge des frais de défense, un précédent de poids a été créé. Aucune commune ni instance publique n'y échapperont. En outre, l'AFSCA sera peut-être traduite en justice en tant que personne morale pénalement responsable ou mise au banc des accusés. Il est urgent de définir une ligne de conduite en la matière et de mettre

Mijnheer de eerste minister, wat het juridische precedent betreft, ben ik blij dat u aankondigt dat er een algemeen beleid komt. U zegt zelf dat er precedents zijn, maar blijkbaar blijven die beperkt tot een paar departementen: Economische Zaken en Volksgezondheid. Dat lijkt mij totaal abnormaal. Ik voorspel u: als u dat als beleid gaat ontwikkelen, hebt u straks in elke gemeente, in elke provincie, in elke overheidsadministratie honderden zaken per jaar, zelfs bij de vrijwillige brandweer, waar mensen vervolgd worden en zeggen dat de kosten van hun verdediging door hun dienst betaald moeten worden, met alle problemen van dien.

en oeuvre une politique d'intégrité.

Er is terzake een deontologisch probleem, maar dat laat ik voor rekening van die advocaten. Volgens mij zal die vergoeding als loon belast worden. Het gaat immers om een betaling voor privé-uitgaven. Wanneer een bedrijf de privé-verdediging van een werknemer gaat bekostigen, krijgt de werkgever dat achteraf op zijn bord. Zo simpel is dat.

Een bijzonder aspect is de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen. U hebt gezegd dat u het zou voorleggen aan de commissie, maar u zou ook een beleidsplan voorstellen. Ik apprecieer dat. Wij zullen erover discussiëren. Het FAVV valt onder de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen. Ik zal niet te veel juridische details geven. Als men het ereloon betaalt en zich er niet van distantieert, riskeert men volgens mij dat FAVV mee gedagvaard wordt en dus ook als strafrechtelijk verantwoordelijke persoon op de beklaagdenbank zit. Dat kan de consequentie van dit alles zijn. Er zijn duidelijke criteria. De wet zegt weliswaar dat men moet handelen in naam van of voor rekening van. Uit de parlementaire voorbereiding blijkt echter dat, zodra men niet voor eigen rekening handelt, men geacht wordt gehandeld te hebben voor dat bepaalde bedrijf, voor die rechtspersoon, voor het FAVV.

Verder moet er een morele verbinding zijn. In dit geval lijkt het me dat er veel meer aanwezig is. Men betaalt immers het ereloon. Men zegt: "Wij verdedigen u." Pas daar enorm mee op. Ik breng het aan vanuit een algemene bekommernis. Als mijn interpellatie als effect heeft dat er op dit vlak een beleidslijn wordt bepaald, hebben wij naar mijn mening een stap vooruit gezet.

Op gelijkaardige wijze heb ik u reeds herhaaldelijk gezegd dat een integriteitsbeleid voor kabinetten en ambtenaren zou moeten worden uitgestippeld. Ik heb uw minister van Ambtenarenzaken daarover ondervraagd. Er bestaat iets, maar het is volgens mij veel te weinig. Er is hoop.

01.04 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik denk dat dat de reden is waarom een beleidslijn best wordt vastgelegd en in het Parlement wordt voorgesteld.

01.04 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Je suis en grande partie d'accord. C'est pourquoi je suis également favorable à l'organisation, au Parlement, d'un débat sur la ligne de conduite à tenir.

01.05 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Ik kijk ernaar uit.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 **Interpellatie van mevrouw Annemie Van de Casteele tot de eerste minister over "de voorbeeldfunctie van de eerste minister" (nr. 1182)**

02 Interpellation de Mme Annemie Van de Casteele au premier ministre sur "la conduite exemplaire que devrait avoir le premier ministre" (n° 1182)

02.01 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn interpellatieverzoek dateert van 12 maart. Het lijkt een eeuwigheid geleden. In de politiek gaat alles zeer snel. Vandaar dat wij soms de indruk wekken oude koeien uit de gracht te halen, maar het ging al om een oude koe. Het zal op die maand niet aankomen. Wij mogen vooral de kans niet laten liggen u een paar vragen te stellen wanneer u het zich wil verwaardigen naar het Parlement te komen. Ik heb u onlangs in een of ander televisie-interview horen zeggen dat er blijkbaar nog maar weinig problemen waren, want dat u heel zelden uitgenodigd werd in het Parlement. Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om te verwijzen naar een interpellatieverzoek van mezelf aan u over het tijdskrediet. U hebt telkens opnieuw geweigerd erop te antwoorden. Telkens hebt u iemand anders de hete aardappel toegeschoven.

Maar goed, vandaag zullen we hebben over het dossier van de snelheidsovertredingen. Ik wil even kort het geheugen opfrissen. Het gaat inderdaad om oude dossiers, maar daarover was recent heel wat publieke verontwaardiging doordat ze breed werden uitgesmeerd in de media.

De **voorzitter**: Collega's, mag ik u vragen uw conversaties hetzij stiller, hetzij elders te voeren, zodat we tenminste de interpellanten kunnen horen?

02.02 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Dank u, mijnheer de voorzitter.

Mijnheer de eerste minister, ik fris even uw geheugen op. Eerst was er de snelheidsovertreding van prins Laurent, waarvoor u hem terecht op de vingers hebt getikt. Een paar dagen later bleek echter dat in dit geval de pot de ketel verveet dat hij zwart was. De media smeerden immers breed uit dat u zelf een snelheidsovertreding had begaan. Op een autosnelweg waar 120 km per uur mocht worden gereden, had u 179 km per uur gereden, of beter, gevlogen, want dat is geen rijden meer.

Mijnheer de minister, de wetgeving op het wegverkeer dient precies om de andere weggebruikers te beschermen. Er zijn inderdaad enkele uitzonderingen op die wet. Daarom heb ik samen met een aantal collega's minister Verwilghen ondervraagd. Vanochtend heb ik ook mevrouw Durant gevraagd welke nu precies de spelregels zijn voor prioritaire voertuigen.

We hebben minister Verwilghen gevraagd waarom er niet geverbaliseerd werd terwijl het hier duidelijk om een snelheidsovertreding ging. Minister Verwilghen antwoordde, ik citeer: "dat de procureur des Konings ab initio ervan uitging dat er geen sprake was van een verkeersinbreuk omdat het voertuig volgens hem beantwoordde aan de bepalingen van het koninklijk besluit, met name dat het voertuig in bepaalde omstandigheden prioritair is."

Mevrouw Durant was in haar antwoord deze morgen zonneklaar, het is niet omdat een voertuig prioritair is dat men de snelheidsbeperkingen en verkeersregels mag overtreden. Het is slechts wanneer een voertuig een prioritaire opdracht uitvoert dat de spelregels overtreden mogen worden en het voertuig net zoals een ambulancwagen of brandweervagen door de verkeerslichten mag rijden, weliswaar op voorwaarde dat de blauwe zwaailichten en een geluidssignaal worden gebruikt. zodoende weten de andere verkeersdebruikers dat er een

02.01 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Ma demande d'interpellation date déjà du 12 mars. J'aimerais néanmoins la maintenir.

02.02 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Les médias ont fait grand bruit de l'excès de vitesse du prince Laurent, lequel a été sermonné par le premier ministre. Un peu plus tard toutefois, les médias annonçaient que le premier ministre avait lui-même commis un excès de vitesse.

Quels sont en fait les règles applicables aux véhicules prioritaires? Selon le ministre de la Justice, le véhicule du premier ministre répond aux dispositions prévues dans l'arrêté royal. D'après la ministre Durant, il ne s'agit toutefois pas d'une raison suffisante pour enfreindre le code de la route; cela est uniquement permis en cas de mission prioritaire, auquel cas un gyrophare bleu doit être utilisé ainsi qu'un signal sonore.

Le ministre a reconnu l'excès de vitesse. Son porte-parole a tenté de le justifier, insistant sur les efforts récemment fournis en matière de trafic routier, qui est devenu une priorité.

Le premier ministre a-t-il eu un trou de mémoire lorsqu'il a passé un savon au prince Laurent? Il aurait

voertuig is dat de snelheidsbeperkingen overtreedt.

Mijnheer de eerste minister, u hebt in de pers toegegeven dat u de verkeersregels hebt overtreden. Uw woordvoerder heeft dit goedgepraat door te zeggen dat de zeden intussen zijn veranderd en door te poneren dat de regering recent een topprioriteit heeft gemaakt van verkeersveiligheid. Herinner u de hoge boetes die men wil invoeren en de pakkans die men voor de weggebruikers wil verhogen. Voor een deel terecht, toch is het voor de bevolking een slecht signaal als de eerste minister zichzelf niet aan de spelregels houdt.

Ik zou u dus een paar vragen willen stellen. Toen u prins Laurent de mantel uitveegde had u dan een volledige black out en was u zich absoluut niet bewust van het feit dat u zelf af en toe zondigde? Had u op dat moment niet beter gezwegen? Dan had u waarschijnlijk zelf de kat de bel niet aangebonden.

Mijnheer de eerste minister, vindt u het normaal dat u niet geverbaliseerd werd? Met andere woorden, hoe kunt u motiveren dat u de snelheidsbeperkingen mocht overtreden? Vervulde u op dat moment een prioritaire opdracht? Iedereen weet ondertussen dat u naar een diner ging met uw collega-liberale minister, rond weliswaar volgens mij, een zeer prioritair thema.

02.03 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Wij eten om 12u-12u30. Ik neem aan dat in de middens waar u vertoeft, u al om 10u aan de champagne begint, maar dat is niet zo in de middens waarin ik vertoef.

02.04 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Dit vind ik eerlijk gezegd ongepast, mijnheer de eerste minister.

02.05 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Dan moet u niet suggereren dat ik om 10u al begin te eten. Ik krijg geen hap door mijn keel om 10u.

02.06 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Mijnheer de eerste minister, graag vernam ik of u van oordeel bent dat uzelf een voorbeeldfunctie hebt. Dit geldt niet alleen voor de snelheidsregels, maar bijvoorbeeld ook voor het voorbijsteken van files. Er zijn immers een aantal lezers van kranten, die daarover brieven hebben geschreven. U zult uiteraard begrijpen dat iedereen die in de file staat, dat eigenlijk meestal tegen zijn zin doet. Ze zitten meestal op hun nagels te bijten omdat iedereen wel ergens een afspraak kan hebben, een vliegtuig moet halen enzovoort. Graag vernam ik hoe u voor uzelf die voorbeeldfunctie ziet en wat u vindt van het feit dat u niet gesanctioneerd bent. Hoe kan men dit rechtzetten?

02.07 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik kan in feite maar verwijzen naar de antwoorden die de minister van Justitie op deze vraag heeft gegeven en naar mijn eigen antwoorden die ik gegeven heb onmiddellijk na het verschijnen van het artikel in de krant. Het was eigenlijk al het hernemen van een artikel dat twee jaar geleden verschenen was in de krant. Dat feit was immers twee jaar ervoor in een aantal Franstalige kranten naar voren gebracht. Blijkbaar ontsnapte dat toen aan het kritisch oog van de parlementsleden. Het feit dat u die vragen stelt, neemt niet weg dat ik in mijn reacties, gegeven onmiddellijk na het

peut-être mieux valu qu'il réfléchisse à deux fois avant de ruer dans les brancards.

Trouve-t-il normal qu'il n'ait pas été verbalisé? Depuis lors, tout le monde a appris qu'il se rendait à un déjeuner avec ses collègues!

02.03 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Pas encore à dix heures, non. Peut-être qu'à cette heure, dans vos milieux, le champagne coule à flots. Pour ma part, ce n'est pas le cas.

02.04 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): C'est scandaleux.

02.05 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Vous n'allez quand-même pas suggérer que j'étais en route pour un déjeuner à cette heure?

02.06 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Le ministre ne trouve-t-il pas qu'il exerce une fonction d'exemple? Il arrive bien à tout le monde d'être pressé de temps à autre et de se trouver dans une file de voitures à se ronger les ongles de nervosité? Comment le premier ministre justifie-t-il ce qui s'est passé?

02.07 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Je renvoie aux réponses du ministre Verwilghen et à ma propre réponse à la suite d'un article de presse récent. Du reste, cela fait déjà deux ans déjà que la presse a rapporté ces faits qui, à l'époque, avaient échappé à l'attention du Parlement.

gebeuren, dat heb erkend. Ik rijd inderdaad met een prioritair voertuig. Er zijn twee prioritaire voertuigen. De eerste minister en de kabinetschef van de minister van Binnenlandse Zaken, die verantwoordelijk is voor het crisiscentrum, zijn de twee personen uit de politiek sfeer in ons land die een prioritair voertuig hebben. De wetgeving van 1 december 1975 is zeer duidelijk. Ze laat toe de blauwe knipperlichten te gebruiken bij de uitvoering van elke andere opdracht. Ze moeten gebruikt worden bij een dringende opdracht en ze mogen gebruikt worden bij elke andere opdracht. Maar nogmaals, de seponering valt onder de verantwoordelijkheid van de procureur des Konings en is niet mijn verantwoordelijkheid. De minister van Justitie heeft daar trouwens uitvoerig op geantwoord. Dat neemt evenwel niet weg dat ik van mezelf vind dat ik dat nogal vaak gebruik. Ik heb dat trouwens op de televisie en in de kranten ook zo gezegd. Als ik een file tegenkom en ik moet op tijd in Brussel zijn, dan rijd ik langs de rechterkant van de weg en niet langs de linkerkant. Ik doe dat vaak. Het is inderdaad zo dat, ondanks het feit dat ik die toelating heb, het zeker in de huidige tijd met de uitgestippelde beleidslijn, niet gepast is dat ik daar overmatig gebruik van maak. Dat heb ik trouwens ook zo toegegeven en erkend. Ik probeer inderdaad mijn leven op dat vlak sterk te verbeteren. Men zou ervan opschrikken, mijnheer Cortois, ik zie dat u lacht als ik dat zeg. Bij u zou dat niet lukken, dat weet ik., maar er zijn mensen die voor verbetering vatbaar zijn.

De **voorzitter**: Het gaat alleen over proberen hoor. Ik neem aan dat mijnheer Cortois ook probeert.

02.08 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Hij probeert al heel zijn leven. Dat is juist het punt.

In andere landen doet men beroep op escortes. Ook mijn voorgangers maakten er graag gebruik van. Ik maak geen gebruik van escortes. Ik heb alleen dat prioritair voertuig om ook op die manier zo minimaal mogelijk beslag te leggen op andere diensten, die onder meer afhangen van de federale politie.

Ik geef echter grif toe dat ik wellicht te veel gebruik maak van het prioritaire dienstvoertuig. Sindsdien heb ik mezelf voorgenomen dat niet of quasi niet meer te doen, tenzij dat er zich effectief omstandigheden voordoen die vallen onder artikel 37, paragraaf 2, lid 1 van de wet van 1975.

Ik denk dat ik hiermee voldoende heb geantwoord op de vragen die u hebt gesteld. Als men een beleid uitstippelt waarbij men een wetsontwerp naar de Raad van State stuurt waarin men zeer strenge straffen eist voor verkeersovertredingen dan moet ook de eerste minister een voorbeeldfunctie vervullen, ondanks het feit dat hij over een blauw zwaailicht en een prioritair voertuig beschikt.

02.09 **Annemie Van de Casteele (VU&ID)**: Mijnheer de eerste minister, ik noteer uiteraard met genoegen dat u uw leven gaat beteren. Ik denk echter dat er een misverstand blijft bestaan rond de interpretatie van het koninklijk besluit. Ik steun mij op mevrouw Durant die ik deze ochtend heb ondervraagd. Er staat inderdaad in het KB dat u de blauwe lichten, gelukkig dat het blauwe lichten zijn, dat u die ook mag gebruiken als u niet prioritaire opdrachten vervult met uw wagen. Er staat echter nergens in dat u dan de snelheidsbeperkingen mag overtreden. Als u de snelheidsbeperkingen overtreedt in het kader van een prioritaire opdracht, moet u niet alleen de blauwe lichten aanzetten, maar moet u ook het geluidssignaal activeren. Op die manier kunnen de andere weggebruikers weten dat er een prioritair voertuig in aantocht is. Het is trouwens de bedoeling van die spelregels om de veiligheid te

Je me déplace en effet dans un véhicule prioritaire. La législation de 1975 est sans équivoque. Le classement sans suite de l'affaire ressortit à la responsabilité du procureur du Roi. Je reconnais avoir souvent fait usage des "avantages" auxquels me donnent droit l'utilisation d'un véhicule prioritaire. J'ai cependant rarement recours aux escortes pour mes déplacements en tant que premier ministre. J'admet sans difficulté que j'ai peut-être abusé de cette facilité et je m'efforce d'améliorer ma conduite à ce niveau.

02.08 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Le premier ministre a en effet d'une fonction d'exemple, en dépit du fait que je dispose d'un véhicule prioritaire et de gyrophares bleus.

02.09 **Annemie Van de Casteele (VU&ID)**: Il subsiste un malentendu quant à l'interprétation de l'arrêté royal.

Les clignotants bleus peuvent être utilisés même en dehors d'une mission prioritaire mais, dans ce cas, les limitations de vitesse doivent être respectées.

Nous suggérons, en guise de peine de substitution, un stage chez le

vrijwaren.

docteur Beaucourt.

Ik stel voor dat u eens overlegt met mevrouw Durant, zodat men weet waarvoor een prioritair voertuig al dan niet kan gebruikt worden. Ik heb al het voorbeeld gegeven van een ambulancier die met zijn ambulance naar een of andere dringende afspraak rijdt, en denkt dat hij met zijn prioritair voertuig door het rood licht en te snel mag rijden, dat klopt dus langs geen kanten.

Ik vind mijnheer de eerste minister dat, ondanks het feit dat u zei uw leven te zullen beteren, u de sanctie die u voor anderen voorziet voor een dergelijke snelheidsovertreding, onmiddellijke intrekking van het rijbewijs, dat u die sanctie zelf niet zou mogen ontlopen. U hebt echter een chauffeur, wat betekent dat die persoon er door getroffen zou worden. We zijn voorstanders van alternatieve straffen, vandaar dat ons voorstel zou zijn dat u misschien, als penitentie bij wijze van spreken, een stage zou gaan doen bij de heer Beaucourt, die u zelf ook kent. Daar zou u zelf eens de gevolgen van snelheidsovertredingen en snelheidsduivels leren kennen. Ik denk dat het een mooie vorm van boetedoening zou zijn.

02.10 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik ging voorstellen dat u met mij naar de volgende bijeenkomst zou rijden.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Vraag van de heer **Ferdie Willems** aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "de ministeriële archieven" (nr. 6808)

03 Question de M. **Ferdie Willems** au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur "les archives ministérielles" (n° 6808)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de eerste minister.)

(La réponse sera fournie par le premier ministre.)

03.01 **Ferdie Willems** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, reeds voor de derde maal ondervraag ik u over de toestand van de ministeriële archieven. Over deze materie heb ik de minister van Wetenschapsbeleid ondervraagd op 19 februari en de minister van Justitie op 11 maart. Ik heb de indruk dat deze zaak in de regering reeds aan de orde is gekomen.

Wat is het belang hiervan? Als historicus heb ik reeds langdurig in archieven vertoefd. Ik kan u verzekeren dat zulke documenten interessant zouden kunnen zijn om de besluitvorming van een bepaald dossier te kunnen volgen. Ook in een democratie moeten dergelijke stukken na een tijd openbaar worden gemaakt. Het is het recht op informatie. Bovendien zijn die documenten net als kunstwerken een deel van het patrimonium, van het gemeenschappelijke verleden. Ik ben niet de enige die het zo aanvoelt. Ze zijn in de praktijk ook nuttig. Ik geef een voorbeeld. Ik was rapporteur van de Lumumba-commissie. Indien de ministeriële archieven openbaar waren geweest, dan zouden wij in de zaak Lumumba veel dichterbij waarheid zijn geraakt dan nu.

Het Rijksarchief heeft reeds verscheidene malen geprobeerd om een regularisatie te verkrijgen. In juni 1999 heeft men dat geprobeerd. Toen hebben 6 ministers verklaard dat zij hun archieven aan het Rijksarchief zouden geven. 19 ministers wilden dat niet. 15 ministers hebben zelfs niet eens geantwoord.

Mijnheer de eerste minister, de hele reekening wordt bepaald door een

03.01 **Ferdie Willems** (VU&ID): Les archives ministérielles sont essentielles. Elles sont importantes pour la transparence du processus décisionnel, pour la démocratie et pour le droit à l'information. Elles font partie intégrante du patrimoine et sont utiles dans la pratique. Si elle avait eu accès aux archives de l'époque, la commission Lumumba aurait approché la vérité d'un peu plus près.

En vertu de la loi de 1955, le ministre sortant dispose comme il l'entend de ses archives. Nombre d'entre elles ont dès lors été détruites ou ont rejoint le patrimoine familial. Dans le meilleur des cas, elles ont été confiées à un syndicat ou au secrétariat du parti.

J'ai d'ores et déjà soumis le problème aux ministres de la Politique scientifique et de la

wet van 1955. In de politiek is dat de prehistorie. Samengevat zegt die wet dat de uittreedende minister met zijn paperassen doet wat hij wil.

Een eerste mogelijkheid is dat hij ze vernietigt. Ik weet dat er in Mechelen een terrein is waar men geregeld documenten verbrandt. Er zijn firma's die hele archieven versnipperen en vernietigen. Ik heb weet van een dossier van 20.000 gehandicapten, van wie het erkenningsdossier verloren is gegaan. Wij hebben allen gegniffeld met het verhaal van de scouts van Damme, die het archief van minister Coens op straat vonden. Ik kan u nog het voorbeeld van de heer Vanden Boeynants geven, die zei dat hij door de Belgische Staat zo onheus was behandeld dat hij al zijn paperassen had vernietigd.

Een tweede mogelijkheid is dat de minister zijn papieren aan zijn familie kan nalaten. Dat leidt soms ook tot komische situaties. Ik denk dan aan de kleinzoon van de heer Van Acker, die de archieven van zijn grootvader tot in Londen op antiekbeurzen heeft aangeboden. Dat is allemaal niet erg netjes.

De derde mogelijkheid, de minst slechte, is dat de documenten terechtkomen bij een partijsecretariaat of vakbond, bijvoorbeeld het KADOC voor de katholieke strekking, het AMSAP voor de socialisten, het Liberaal Archief voor u en het Documentatiecentrum voor het Vlaams-nationalisme. De papieren worden dan ten minste nog ergens bewaard.

Het is een noodzaak om de documenten te bewaren. De wetenschappelijke sector erkent dat. In Wallonië staat men al een stapje verder dan op federaal niveau. Minister Charles Michel heeft een voorstel ingediend om de situatie te regelen, want in Wallonië is de situatie nog erger dan in Vlaanderen. Men heeft er immers geen enkel provinciaal archief. Alleen de steden Luik, Moeskroen en Charleroi hebben een stedelijk archief. De lacune is er nog groter.

Ik ben bij minister Verwilghen en de heer Picqué gaan aankloppen. De minister van Justitie heeft mij geantwoord dat hij in 1999, nadat hij zich erg boos had gemaakt omdat hij op zijn diensten geen enkel document aantrof, de zaak bij de regering aanhangig heeft gemaakt. De regering heeft er een gesprek over gevoerd. De zaak is dan verwezen naar de minister van het Openbaar Ambt. Bijgevolg had ik mijn vraag eerst aan hem gericht. Blijkbaar zult u nu antwoorden, wat mij uiteraard ook verheugt.

Ik stel deze vraag met betrekking tot de archieven van uittreedende ministers. Ik stel deze vraag ook met het oog op de toekomst. In de Copernicusakkoorden worden er immers nieuwe instellingen gecreëerd: de beleidsraad, het directiecomité, de cel beleidsvoorbereiding. Wat zal er met de archieven van die belangrijke departementen gebeuren? Hoe evolueert de huidige juridische en feitelijke situatie, waarbij een uittreedend minister naar believen kan omgaan met zijn archieven? Vanuit een liberale invalshoek zal men misschien spreken van volledige individuele vrijheid. Ik denk echter dat die individuele vrijheid in dit geval in botsing komt met het algemeen belang.

Is de regering bereid om ministers te verplichten om hun archieven aan het einde van een legislatuur aan het Rijksarchief of aan een door de overheid erkende instelling over te maken? Wat mij betreft, kan dat een archief van een vakbond of een partij zijn. Dat maakt niet uit, als de documenten maar ergens legaal gedeponeerd worden.

Justice. Ce dernier a évoqué la question au gouvernement lors du changement de cabinet en 1999, lorsqu'il avait hérité d'un cabinet vide de son prédécesseur. L'affaire devait à l'époque être transférée au ministre de la Fonction publique.

Ma question concerne les archives des ministres sortants mais aussi les futurs dossiers des nouvelles institutions de Copernic.

Comment le ministre évalue-t-il la situation actuelle? Le gouvernement est-il disposé à contraindre les ministres à transmettre leurs archives aux Archives de l'Etat ou à une institution d'archives agréée par l'Etat et offrant suffisamment de garanties en termes de conservation, de consultation et de services?

03.02 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik ben

03.02 **Guy Verhofstadt**, premier

het eens met de stelling van collega Willems dat het niet geoorloofd is dat een uittreidend minister naar believen kan omgaan met zijn archieven. Men moet zich terzake schikken naar de beginselen die opgenomen zijn in onze archiefwetgeving, voor zover er bepalingen zijn die de aangelegenheid regelen. Ik weet dat dit in de praktijk niet altijd het geval is geweest en dat sommige ministers, of althans sommige van hun kabinetsleden, bij het verlaten van hun functie niet altijd zorgvuldig omgaan met hun persoonlijk archief of de archieven van hun kabinet.

De regering is zich van dit probleem bewust. Om die reden hebben wij op de Ministerraad van 4 februari 2000 een nota besproken, waarin een kader wordt gecreëerd om die aangelegenheid te regelen. Die nota vormt de basis voor afspraken die wij willen maken voor de periode tot 2003. Het is een probleem dat om de vier jaar – in sommige gevallen vroeger – terugkeert. Ik vermeld de drie beginselen uit deze door de regering goedgekeurde nota.

Ten eerste, de meeste uittreedende ministers geven tot nu toe hun persoonlijke archieven aan het Algemeen Rijksarchief of aan bestaande privaatrechtelijke archiefinstellingen. Op zich is daar niets verkeerd aan.

Volgens het tweede principe moet er echter dringend overleg georganiseerd worden met de bestaande Raad van de Archief- en Documentatiecentra met het doel de praktijk te harmoniseren en de toegankelijkheid van deze documenten voor de nieuwe minister te regelen. Het is mijn intentie om dit overleg af te ronden en tot afspraken te komen voor juni 2003. Op dat ogenblik kan het probleem rijzen.

Ten derde, elke minister heeft op zijn kabinet dossiers die verschillend zijn van aard: men heeft dossiers als lid van de Ministerraad; men heeft dossiers als technisch minister over items die niet op de Ministerraad worden besproken omdat ze behoren tot de bevoegdheid van de minister zelf; men heeft dossiers als lid van een partij; men kan dossiers hebben als lokaal politicus; men kan dossiers hebben als privé-persoon. Al die verschillende dossiers kunnen mijns inziens een verschillende en specifieke archiefbestemming krijgen. Die is dan natuurlijk wel voor iedereen gelijk, maar kan verschillend zijn naargelang de bron. Het is evident dat men niet kan verplichten dat voor privé-documenten bijvoorbeeld dezelfde regels moeten gelden en dezelfde archiefbestemming moet worden gekozen als voor documenten die specifiek met de taak van minister verband houden.

Ik denk dat het drie goede principes zijn. Op basis daarvan moeten wij nu met de Raad van de Archief- en Documentatiecentra tot concrete afspraken komen. Ik neem me voor om dat te activeren. Ik moet eerlijk bekennen dat ik vandaag de stand van zaken niet ken omdat het aangelegenheid is die, als ik me niet vergis, op de Ministerraad werd ingeleid door de minister van Justitie. Naar aanleiding van uw mondelinge vraag zal ik nagaan hoe ver het staat met de afspraken met de Raad van de Archief- en Documentatiecentra.

Uiteraard kan ik moeilijk oordelen over de gebeurtenissen bij de machtswissel. Wat mijn rechtstreekse voorganger, de heer Dehaene betreft, kan ik u wel meedelen dat de persoonlijke dossiers van de Ministerraad van de eerste minister volledig aan het Algemeen Rijksarchief werden overgemaakt en dat het kabinetsarchief van de eerste minister naar het KADOC in Leuven werd gezonden.

03.03 **Ferdie Willems** (VU&ID): Mijnheer de eerste minister, ik ben era tevreden met uw antwoord. U erkent het probleem. U staat af van de

ministre: Je suis d'accord avec M. Willems: les principes de notre législation sur les archives doivent être respectés. Certains ministres et membres de cabinets ne prennent guère soin de leurs archives lorsqu'ils quittent leur fonction.

Lors du Conseil des ministres du 4 février 2000, une note s'articulant autour de trois principes a été adoptée à ce sujet. Premier principe: les archives en question doivent être transférées aux archives de l'Etat ou à une institution privée. Deuxième principe: une concertation est organisée avec les intéressés pour fixer les modalités d'archivage et d'accès aux archives. Des accords concrets doivent être conclus à ce sujet pour le mois de juin 2003. Chaque ministre dispose de différents types d'archives dont la destination doit être fonction de la source. Tout ministre dispose par exemple d'archives en tant que membre du Conseil des ministres, ministre technique, membre d'un parti, politicien local et personne privée.

Voilà trois bons principes. Mais il faut aujourd'hui les transposer en accords concrets. Je verrai ce qu'il en est des accords conclus avec le Conseil des centres d'archivage et de documentation.

Les archives de mon prédécesseur ont été transférées aux Archives générales du royaume. Quant aux archives de son cabinet, elles ont été remises au KADOC à Louvain.

03.03 **Ferdie Willems** (VU&ID): Je suis pleinement satisfait de cette

volledige vrijheid. Als liberaal siert u dat.

Wat ik niet goed begrijp, is dat ik mij reeds tot twee ministers heb gericht en dat ik pas van u, de regeringsleider, het antwoord krijg dat op 4 februari 2000 hierover reeds een beslissing is genomen. De twee ministers hebben mij dat niet kunnen antwoorden.

03.04 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik meen dat dit op de Ministerraad is besproken. Ik laat in het midden of er een formele beslissing is genomen, omdat ik daarvoor de notulen zou moeten bekijken. Ik citeer wel letterlijk uit de nota die daar is besproken.

03.05 **Ferdie Willems** (VU&ID): Mijnheer de eerste minister, ik betwist dit niet. Ik zeg enkel dat de twee vorige ministers tot wie ik mij richtte hiervan geen gewag maakten in hun repliek op mijn vraag.

Ik ga ermee akkoord dat archieven ofwel in het Rijksarchief of in een andere erkende instelling worden ondergebracht. Ik ben het er ook mee eens dat er overleg moet zijn met de sector. Hoe dit in de praktijk zal verlopen is het werk van vakarchivarissen en uiteraard erken ik het recht op privacy. Toch vraag ik u dat u zich aan uw belofte houdt en werk maakt van deze zaak, want zonder uitvoering blijft de beste wetgeving een dode mus. Een degelijke regeling is immers van levensbelang voor het historisch onderzoek en voor de gemeenschap.

Voorzitter: Denis D'hondt
Président: Denis D'hondt.
L'incident est clos.

La réunion est suspendue à 15.04 heures.
Elle est reprise à 15.46 heures.

04 **Vraag van de heer Daniël Vanpoucke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de begrotingscontrole" (nr. 6860)**

04 **Question de M. Daniël Vanpoucke au ministre de l'Intérieur sur "le contrôle budgétaire" (n° 6860)**

04.01 **Daniël Vanpoucke** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb een erg korte vraag. Vóór het paasreces van 2002 heeft de regering beslissingen genomen over de begrotingscontrole. Graag had ik daarom een antwoord gekregen op de volgende twee vragen.

Ten eerste, werden er bijkomende middelen voorzien voor de meerkost van de lokale politiezones, dus om die meerkost te betalen?

Ten tweede, zo ja, hoeveel werd daarvoor voorzien?

04.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, ik zal kort antwoorden op die korte vraag.

Mijnheer Vanpoucke, ik kan u meedelen dat tijdens de recente begrotingscontrole geen bijkomende middelen werden voorzien voor de meerkost van de lokale politiezones. Dat had ik u vroeger al gezegd. Van zodra de analyse van de aanvaardbare meerkost is afgerond, zal op grond daarvan een beslissing worden genomen. Die analyse loopt momenteel nog, zodat het voorbarig zou zijn om daaraan reeds tijdens de recente begrotingscontrole extra middelen aan te koppelen zonder het eindresultaat te kennen.

réponse. On reconnaît enfin l'existence du problème. Il a fallu que j'interroge deux ministres pour que finalement j'apprenne aujourd'hui qu'une note avait déjà été adoptée le 4 février 2000.

03.04 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Cette note a fait l'objet d'une discussion. J'ignore si une décision formelle a été prise.

03.05 **Ferdie Willems** (VU&ID): Je suis d'accord avec ce règlement. La concertation avec le secteur s'impose, et je reconnais le droit à la protection de la vie privée. Je demande dès lors au premier ministre de prendre des mesures concrètes.

04.01 **Daniël Vanpoucke** (CD&V): Avant les vacances de Pâques, le gouvernement a pris un certain nombre de décisions dans le cadre du contrôle budgétaire. A-t-on, dans ce contexte, prévu des moyens supplémentaires pour couvrir les surcoûts à supporter par les zones de police locales? Dans l'affirmative, de quels montants s'agit-il?

04.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Les zones de police locales ne se sont pas vu affecter des moyens supplémentaires dans le cadre du contrôle budgétaire. Dès que l'analyse du surcoût admissible sera finalisée, une décision sera prise. Hier, lors d'une réunion entre le gouvernement et l'Union des Villes et Communes, le premier ministre a promis que s'il

Tijdens een vergadering die op 16 april 2002 werd gehouden tussen de regering en de Vereniging van Steden en Gemeenten, heeft de eerste minister herhaald dat, als uit de analyse van de aanvaardbare meerkost zou blijken dat bijkomende budgettaire middelen gevonden moeten worden, hij tijdens de begrotingscontrole van juni 2002 duidelijke aanvragen zal formuleren.

devait ressortir de l'analyse que des moyens supplémentaires doivent être trouvés, il formulerait des demandes précises en ce sens lors du contrôle budgétaire de juin 2002.

04.03 Daniël Vanpoucke (CD&V): Mijnheer de minister, begrijp ik u goed dat als het nodig is, dat er voor die meerkost in juni 2002 een oplossing zal worden gevonden?

04.04 Minister Antoine Duquesne : Mijnheer Vanpoucke, ja, dat klopt.

04.05 Daniël Vanpoucke (CD&V): Mijnheer de minister, bedankt voor uw antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Interpellatie van de heer Karel Pinxten tot de minister van Binnenlandse Zaken en tot de minister van Justitie over "het gebruik van handboeien" (nr. 1200)

05 Interpellation de M. Karel Pinxten au ministre de l'Intérieur et au ministre de la Justice sur "l'utilisation des menottes" (n° 1200)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Binnenlandse Zaken.)
(La réponse sera fournie par le ministre de l'Intérieur.)

05.01 Karel Pinxten (onafhankelijk): Mijnheer de voorzitter, ik wil de minister een aantal vragen stellen, maar ik zou die eerst willen inleiden. Ik wil dat niet doen bij wijze van captatio benevolentiae, want eigenlijk is mijn vaststelling niet zo vreugdevol.

Wat wij moeten vaststellen is dat wij aan de ene kant, en ik druk mij genuanceerd uit, volgens alle recente gegevens, een parallelle ontwikkeling kennen. Aan de ene kant is er een sterke toename van bepaalde vormen van criminaliteit, en ieder woord is in die zin van belang. Aan de andere kant en gelijktijdig kan men er toch niet onderuit dat de laatste tijd het spektakelgehalte van sommige politieoptredens toegenomen is.

Zo ontstaat de indruk dat er tussen die twee facetten een verband bestaat. Naarmate bepaalde vormen van criminaliteit toenemen, neemt ook de verleiding toe om, wanneer men dan al eens een al of niet vermeend succesje boekt, dat succesje voor heel Vlaanderen en heel België, al dan niet terecht, op te voeren.

Er zijn toch een aantal sprekende voorbeelden te vermelden waarbij het duidelijk niet gaat over mensen die kunnen omschreven worden als zware criminelen en waar duidelijk, op het moment dat zij geboeid opgevoerd worden voor kijkend Vlaanderen, er geen sprake is van enige schuld. Ik heb het concreet over de ambtenaar van Landbouw, de heer Houins, ik heb het over de wielrenner Frank Vandenbroucke. Ik heb het ook over televisiemaker Luc Alloo, ik heb het over gerechtsjournalist de heer Maschelin. Er zijn ongetwijfeld nog andere, minder illustere, voorbeelden.

Het gaat echter telkens over mensen, en dat is de constante, die met handboeien om opgevoerd worden alsof het gaat over echte criminelen, terwijl tegelijkertijd, met betrekking tot het beantwoorden van de schuldvraag, er eigenlijk geen enkel gegeven is.

05.01 Karel Pinxten (indépendant): Récemment, un certain nombre de prévenus tels que M. Houins, le coureur cycliste Frank Vandenbroucke et Luc Alloo ont été exhibés dans les médias menottes aux poings. Il ne s'agissait absolument pas de grands criminels et leur culpabilité n'était pas démontrée. Mais pour l'opinion publique, on est coupable dès l'instant où, comme ces personnes, on apparaît dans les médias les mains menottées.

L'utilisation des menottes n'est réglementée explicitement dans aucune loi. Il n'existe aucune directive du parquet à ce sujet ni aucune circulaire. Elle s'inscrit dans l'usage de la coercition et de la force pendant l'exercice des missions policières (articles 37 et 38 de la loi sur la fonction de police). Le seul règlement figure dans une note de l'état-major de la gendarmerie du 24 novembre 1980 où l'utilisation de menottes est justifiée essentiellement par le souci d'éviter les évasions et l'importance pour l'enquête. Aucune des personnes citées ne représentait un danger pour la

Tevens is het zo dat voor de publieke opinie, en dan citeer ik de bekende strafpleiter Hein Diependale in een Vlaams weekblad, iemand die in de boeien verschijnt reeds schuldig is. Vertrekkend van die gegevens vraag ik me af wat de juridische situatie is met betrekking tot het gebruik van handboeien. Wat zijn de rechtsgronden voor dit gebruik?

Als we dat nakijken dan blijkt uit alle informatie die ik kon verzamelen dat het gebruik van handboeien nergens expliciet in de wet zou zijn geregeld. Er is wel een verwijzing in de artikelen 37 en 38 van de wet van 5 augustus 1994 op het politieambt. Ik wil ook verwijzen naar artikel 35 van dezelfde wet, waar het gaat over het blootstellen van personen aan de publieke nieuwsgierigheid.

Het is misschien toch goed om even te wijzen op artikel 37 waar letterlijk staat: "Bij het vervullen van zijn opdrachten van bestuurlijke of rechterlijke politie, kan elke politieambtenaar, rekening houdend met de risico's die zulks meebrengt, geweld gebruiken om een wettig doel na te streven dat niet op een andere wijze kan worden bereikt". De tweede paragraaf zegt: "Elk gebruik van geweld moet redelijk zijn en in verhouding met het nagestreefde doel".

Dat is natuurlijk de vraag. Is er sprake van redelijkheid met betrekking tot het nagestreefde doel? Er zou ook geen richtlijn van het parket bestaan inzake het gebruik van handboeien. Evenmin zouden er rondzendbrieven zijn, noch van Justitie, noch van Binnenlandse Zaken.

Het laatste element is een bestaande nota die dateert van 24 november 1980, een periode waarin de mediatisering van de samenleving veel minder proporties aannam dan vandaag het geval is. In die nota, gericht aan de eenheden, zoals dat in het rijkswachtjargon toen nog heette – een richtlijn voor het personeel – wordt expressis verbis over vrijheidsberoving en het gebruik van handboeien gesproken.

Ik zou de hele nota van 1980 kunnen citeren, maar ik zal mij beperken tot het relevante gedeelte. Daarin verklaart men dat het oogmerk moet zijn ontvluchting te voorkomen – in fine – voor zover dat wenselijk is voor het onderzoek. De wenselijkheid is dus een punt in de beoordeling met betrekking tot het al of niet gebruiken van handboeien. Dat is de juridische situatie, althans voor zover ik dat kon vernemen. Ik heb mij daarover zo goed mogelijk trachten te informeren.

In de gevallen waarnaar ik heb verwezen – louter voorbeelden en geen exhaustieve opsomming – meen ik te mogen zeggen dat er absoluut geen sprake was van enige weerspanning. Ik meen ook te mogen zeggen dat er geen sprake was van enige bedreiging voor de samenleving.

Men moet afvragen – rekening houdend met de parallel die ik zo genuanceerd mogelijk bij het begin van mijn inleiding heb trachten uit te drukken – of dergelijk optreden niet choquerend of buiten alle proportie is. Mijnheer de minister, ik heb de stellige indruk dat, onder andere de optredens waarnaar ik heb verwezen, voor een heel groot gedeelte van de publieke opinie als choquerend en buiten iedere proportie zijn overgekomen. Daarenboven werden zij door vele mensen ervaren als onnodig kwetsend, traumatiserend en stigmatiserend voor de betrokken burgers met hun handboeien. Ik denk dat wij het erover eens zijn dat handboeien noodzakelijk zijn, maar zij moeten worden gebruikt voor datgene waarvoor zij zijn gemaakt. Ik spreek over de beveiliging van de samenleving tegen echte criminelen. Handboeien mogen in geen enkele omstandigheid worden gebruikt om gewone burgers, al of niet bekend.

société.

Le ministre pense-t-il comme moi que l'utilisation de menottes est inutile et vexatoire quand il n'y a pas de rébellion de la part du prévenu et que celui-ci ne représente pas un danger pour la société? Une initiative législative ne s'impose-t-elle pas en la matière, de manière à protéger les citoyens contre des atteintes à leur vie privée et à leur intégrité personnelle? Ne convient-il pas d'adapter d'urgence la note du 24 novembre 1980? Quelles règles doivent observer les services de police en matière de communication d'informations à des tiers et aux médias concernant une enquête pénale en cours? Le ministre a-t-il une idée de l'ampleur et de la nature des violations de ces règles commises par les services de police? Ces infractions sont-elles suffisamment signalées, signalement qui est d'ailleurs légalement obligatoire pour tout membre des services de police?

waarvan alleszins nog niet vaststaat of ze al dan niet schuldig zijn, onnodig aan de schandpaal te nagelen.

Het is om die reden dat ik u een zestal vragen heb overgemaakt. Ik denk dat ze precies zijn, ik wil ze nog even heel kort aangeven.

Ten eerste, was er in de vermelde gevallen, volgens de informatie van uw diensten, sprake van enige weerspanning of van een verhoogd ontvluchtinggevaar?

Ten tweede, bent u als minister van Binnenlandse Zaken van oordeel, desgevallend samen met uw collega van Justitie want ik heb de interpellatie aan u beiden gericht, dat er nood is aan enig wetgevend initiatief om te vermijden dat vooralsnog onschuldigen, gewone burgers, al of niet bekend, een inbreuk op hun privacy ondergaan.

Ten derde, bent u van oordeel dat de nota van de generale staf van de rijkswacht van 24 november 1980 met betrekking tot het gebruik van handboeien, waar ik daarnet naar verwees, aan aanpassing toe is, vooral in het licht van gewijzigde maatschappelijke omstandigheden zoals de toegenomen mediatisering?

Ik wil daarbij zeer duidelijk stellen dat de rol van journalisten erin bestaat informatie te vergaren en beelden te tonen. Zij moeten vaak werken onder grote druk en heel dikwijls ook met veel geduld. In deze denk ik dat men bezwaarlijk de journalisten kwalijk kan nemen dat zij bepaalde beelden brengen, maar het komt wel toe aan de overheid om de wet toe te passen en te verhinderen dat er schade berokkend wordt aan individuele burgers.

Ten vierde, welke zijn de concrete voorschriften voor de politiediensten met betrekking tot het verschaffen van informatie, bijvoorbeeld aan de media maar ook niet uitsluitend aan de media, met betrekking tot een lopend strafonderzoek? Ik denk dat de vraag duidelijk is: wat zijn de concrete voorschriften?

Ten vijfde, hebt u als minister van Binnenlandse Zaken enig idee over de omvang en de aard van de inbreuken die door de politiediensten ten aanzien van deze voorschriften werden en worden gepleegd? Hebt u daar concrete cijfers en gegevens over?

Ten zesde, de laatste vraag houdt verband met de vierde vraag. U weet ongetwijfeld dat de inbreuken waarover ik sprak, strafrechtelijke misdrijven zijn. Wordt er op basis van uw informatie voldoende melding gemaakt van dergelijke inbreuken, rekening houdend met het feit dat ieder lid van de politiediensten er wettelijk toe verplicht is melding te maken van dergelijke inbreuken? Wettelijk moet men melding maken van de inbreuken op het ogenblik dat men er kennis van krijgt.

Ziedaar, mijnheer de voorzitter, mijn vragen die eigenlijk op te delen zijn in twee delen. De eerste drie vragen en de drie volgende vragen die onderling met elkaar verband houden en die informeren naar de informatie waarover de minister van binnenlandse zaken beschikt. Ik wil hem bij voorbaat reeds bedanken voor het ongetwijfeld zéér gedetailleerd en zéér uitvoerig antwoord.

05.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Monsieur le président, je donnerai également la réponse du ministre de la Justice qui est principalement concerné par cette question. En effet, bien souvent, les faits que vous relevez se passent dans le cadre de missions judiciaires. Il est tout à fait exceptionnel qu'on ait recours aux menottes lorsque

05.02 Minister **Antoine Duquesne**: Uw vraag heeft betrekking op een aangelegenheid die voornamelijk onder de bevoegdheid van de minister van

l'on se trouve dans le cadre d'opérations de maintien de l'ordre et quand on procède, dans les termes de la loi, à des arrestations administratives.

J'appartiens à une génération très scrupuleuse en la matière, notamment quand il s'agit du respect des principes de liberté. J'ai été formé à ce principe à l'université. On ne peut arrêter quelqu'un que dans les conditions fixées et autorisées par la Constitution et par la loi et, même alors, il faut le faire avec beaucoup de prudence et de précaution, notamment pour respecter le principe de la présomption d'innocence et, même au-delà de ce principe, ne fût-ce que pour le respect que l'on doit aux personnes, même lorsqu'elles sont coupables. Dans ces affaires qui sont en toute hypothèse, sur le plan humain, des affaires pénibles et parfois tragiques, une certaine forme de discrétion et de retenue s'impose. Je me souviens fort bien, lorsque j'étais avocat et que je plaçais aux assises, que j'étais très attaché à ce que mon client, l'accusé, puisse s'exprimer désentravé et sans menottes, de manière à montrer clairement le respect du principe de la présomption d'innocence. Il ne faut pas pour autant être naïf et angélique. À côté de cela, nous savons combien certains peuvent, alors qu'ils ne sont pas encore condamnés, se révéler extrêmement dangereux pour eux-mêmes, pour les autres ou pour les forces de l'ordre qui les accompagnent.

J'ajoute que nous avons connu dans ce pays un certain nombre d'évasions spectaculaires qui ont d'ailleurs suscité une très grande émotion dans l'opinion. Il n'est pas besoin de vous citer des noms d'affaires encore relativement récentes. De très longues discussions ont eu lieu ici au parlement sur le fait de savoir s'il n'y avait pas eu un dysfonctionnement, si les policiers n'avaient pas été imprudents, s'ils n'auraient pas dû prendre des mesures encore plus lourdes alors que le détenu était en train d'examiner son dossier.

En cette matière, il faut prendre beaucoup de précautions. Pour l'instant, comme vous l'avez d'ailleurs dit vous-même, il n'y a pas de dispositions légales spécifiques déterminant ces conditions. Je crois d'ailleurs que ce serait, sinon impossible, du moins bien malaisé à réaliser. L'on doit se laisser guider par les principes que je vais rappeler, permettant de s'adapter à une énorme diversité de situations.

En toute hypothèse, vous avez bien fait de me poser la question. À cette occasion, je vais revoir les fameuses circulaires internes de la gendarmerie pour voir si elles ne peuvent pas être améliorées. Je ne peux pas vous dire aujourd'hui quelle sera ma conclusion parce que je n'ai pas eu suffisamment de temps pour me livrer à cet exercice.

Wat betreft de principes, de Grondwet waarborgt de vrijheid van de personen. Niemand kan derhalve bij ontdekking op heterdaad worden aangehouden dan krachtens het met redenen omklede bevel van de rechter. De vrijheidsbeneming wordt, in de gevallen en de vormen zoals door de wet wordt voorgeschreven, enkel toegepast op burgers tegen wie ernstige aanwijzingen van schuld bestaan en is derhalve een door de wet geoorloofde inbreuk op de persoonlijke vrijheid en integriteit.

De vrijheidsberoving wordt bewerkstelligd door het gebruik van handboeien ongeacht de persoon of zijn sociale status. Het gebruik van handboeien is gesteund op de volgende beginselen: het beletten van de vrijheid van komen en gaan in de vormen en de gevallen die door de wet zijn voorzien, de bescherming van de fysieke integriteit van de betrokkene tegen zichzelf, de bescherming van de fysieke integriteit van de begeleidende politieambtenaren en de bescherming van de begeleidende politieambtenaar op het vlak van zijn strafrechtelijke

Justitie ressorteert.

De principes met betrekking tot de vrijheden liggen mij na aan het hart. Bij aanhoudingen moet de nodige omzichtigheid aan de dag worden gelegd met betrekking tot het vermoeden van onschuld en het respect voor het individu, wat een zekere mate van discretie vereist.

Men mag echter niet naïef zijn: sommigen blijken uiterst gevaarlijk te zijn. Spectaculaire ontsnappingen hebben het land in het verleden al in rep en roer gezet en aanleiding gegeven tot heel wat vragen in verband met de veiligheid. Men moet dan ook de nodige voorzorgsmaatregelen treffen.

De specifieke voorwaarden zijn niet bij wet geregeld. De principes moeten ons tot leidraad dienen.

La privation de liberté est une atteinte à la liberté personnelle et à l'intégrité autorisée par la loi lorsque pèsent sur des citoyens des indices sérieux de culpabilité. La privation de liberté passe par l'utilisation de menottes qui privent le prévenu de sa liberté de mouvement, garantissent son intégrité physique et celle des agents de police qui l'accompagnent et l'empêchent de fuir.

Une attention particulière est accordée dans la formation

verantwoordelijkheid inzake de ontvluchting van de aangehouden of gevangen persoon. Binnen de gespecialiseerde functionele gerechtelijke opleiding wordt een bijzondere aandacht geschonken aan het algemeen theoretische en wettelijke kader waarin vrijheidsbenamingen mogelijk zijn en aan het praktische gedeelte op het vlak van de criteria van legaliteit, proportionaliteit en subsidiariteit inzake het aanwenden van dwang.

Le contrôle de la privation de liberté et des formes dans lesquelles elle s'opère s'effectue par le biais de la hiérarchie – manquement au devoir professionnel via une action disciplinaire –, de l'inspection générale de la police fédérale et de la police locale, du comité permanent de contrôle des services de police, et enfin, dans le cas d'infraction pénale, du juge pénal. Le comité permanent de contrôle fait annuellement rapport au parlement des enquêtes qu'il a menées. Je suis d'ailleurs régulièrement l'objet, ici au parlement, de questions sur les circonstances dans lesquelles non seulement on a procédé à des arrestations mais également sur la manière dont on pu être entravées des personnes qui participaient à des manifestations et qui se livraient à des faits de violence.

Ce que je viens de dire n'est pas théorique puisqu'il y a des condamnations pénales qui ont été prononcées par les tribunaux et que des actions disciplinaires ont été menées en la matière. Je n'ai évidemment pas disposé du temps nécessaire pour essayer de faire un relevé de cela. Mais encore, dans une actualité relativement récente, j'en ai personnellement le souvenir.

Lorsque ces principes sont respectés, je crois qu'on peut difficilement prétendre que l'usage de menottes peut être qualifié d'inutilement blessant, traumatisant ou stigmatisant. Je crois qu'en effet, votre interpellation mérite que l'on rappelle aux services de police, et je le ferai, quelles sont les conditions dans lesquelles l'usage de menottes peut être autorisé. Il ne faudrait pas non plus que pour des raisons de facilité, de commodité ou d'exonération de sa responsabilité, cela devienne une habitude. Je peux comprendre certains fonctionnaires de police quand je vois comment ils sont interrogés au parlement, dans le cadre de commissions d'enquêtes ou quand ils voient les reproches qui leur sont adressés lorsque des évasions se déroulent qui suscitent une grande émotion dans l'opinion. Donc, peut-être que leur réflexe est de dire "je ne prends pas de risque". Ils doivent assumer leurs responsabilités et faire preuve de prudence, je le rappellerai.

Je voudrais dire en passant, parce j'avais en son temps déposé une proposition de loi qui n'a eu aucun succès, qu'en droit pénal belge, l'évasion n'est pas punissable. On considère que c'est un droit! C'est un droit, pour quelqu'un qui est retenu dans les formes prévues par la loi, de s'évader. C'est un droit! Et je ne suis jamais parvenu à convaincre le parlement, comme c'est le cas dans des pays voisins, que cela constitue une infraction. Peut-être cela aurait-il un effet dissuasif en ce qui concerne les tentations de certains? L'argument qui est utilisé est que bien souvent, et ce n'est pas réconfortant ni rassurant, à l'occasion d'une évasion, on se livre à d'autres faits, des faits de violence à l'égard de policiers ou de tiers. Là, on retombe tout à fait dans la problématique que vous venez d'indiquer.

Il y a alors le problème des médias. Je crois que l'on vit aussi, beaucoup plus qu'à l'époque où j'ai fait mes études et où j'étais jeune avocat, dans une société de médiatisation où on recherche beaucoup plus le spectaculaire et spécialement le spectaculaire policier. A peu près toutes les semaines, vous avez à la télévision des émissions consacrées aux services de police qui sont suivis dans leurs tâches

juridique du policier au cadre théorique et légal de la privation de liberté et aux critères pratiques à respecter pour recourir à la contrainte.

De controle van de vrijheidsberoving gebeurt langs hiërarchische weg, door de algemene inspectie van de federale politie en de lokale politie, het vast comité van toezicht op de politiediensten en, ten slotte, de strafrechter. Er werden gerechtelijke en tuchtrechtelijke stappen ondernomen.

Als voornoemde principes gerespecteerd worden, kan het gebruik van handboeien bezwaarlijk onnodig kwetsend, traumatiserend of stigmatiserend genoemd worden. Tegelijk moeten we nu ook weer niet vervallen in het tegenovergestelde en er een gewoonte van maken. Ik heb indertijd een wetsvoorstel ingediend betreffende de ontsnapping, die in ons Belgische rechtssysteem niet strafbaar is. Helaas heb ik het Parlement er niet van kunnen overtuigen dat een ontsnapping een misdrijf is. In onze samenleving, waar de media alomtegenwoordig zijn, gaat men al snel de spectaculaire toer op, vooral in de politionele sfeer. Ook hier is voorzichtigheid geboden en moet er een zekere journalistieke deontologie in acht genomen worden.

ordinaires. On masque les visages mais on montre les arrestations, etc. Lorsque des personnes ou des personnalités font l'objet d'interpellations, vous y avez fait l'allusion, ce sont des images qui font choc lorsqu'on peut montrer ces personnes non seulement entre deux policiers mais de surcroît entravées avec des menottes.

A nouveau, il faut faire preuve d'énormément de prudence. En la matière, il doit aussi y avoir, dans le chef de beaucoup, une déontologie journalistique pour éviter le choc d'images qui ne traduisent pas nécessairement une vérité ou une réalité.

In artikel 35 van de wet op het politieambt wordt de persvrijheid geenszins beperkt of aan banden gelegd. Deze bepaling strekt er wel toe te beletten dat de politieambtenaren onnodig aangehouden, gevangen of opgehouden personen zouden blootstellen aan de publieke nieuwsgierigheid of de pers. In die zin bewerkt deze bepaling een nadere regel van het geheim van het onderzoek en van het beroepsgeheim.

Ces précautions ont donc été prises, non pas pour occulter la réalité, mais précisément pour ne pas la travestir puisque, dans les procédures, les principes à suivre sont le secret de l'enquête, le secret professionnel et la présomption d'innocence.

Eu égard aux situations concrètes et notamment à la disposition des lieux, l'obligation visée à l'article 35 est une obligation de moyens et non de résultats.

Si l'intérêt général l'exige, des informations peuvent être communiquées à la presse en vertu des articles 28quinquies et 57 du Code d'instruction criminelle. La circulaire COL.7/99 du collège des procureurs généraux près les cours d'appel du 3 mai 1999 règle cette matière. Il revient au porte-parole du parquet ou au magistrat chargé des relations avec la presse de diffuser ces communiqués. En principe, la police n'intervient donc plus dans cette matière.

Les contacts non autorisés que les fonctionnaires de police pourraient avoir avec la presse sont sanctionnables par le biais de la discipline ou du droit pénal. Une campagne spécifique concernant l'intégrité a lieu actuellement dans les services de police. Une attention particulière est consacrée à cette problématique.

En ce qui concerne le compte rendu, il suffit de mentionner que tant la hiérarchie interne, l'inspection générale de la police fédérale et de la police locale, que le comité permanent de contrôle des services de police sont compétents et agiront en cas de manquement déontologique ou d'infraction pénale. Ces services informent, s'il échet, les autorités compétentes.

Je partage tout à fait votre préoccupation. Les forces de l'ordre chargées d'intervenir doivent prendre beaucoup de précautions. Malgré les formations qui leur sont données, il serait bon de leur rappeler une nouvelle fois les principes qui gouvernent la matière. Je vais le faire. Mais il faut aussi se rendre compte que dans un certain nombre de situations, de telles mesures, non seulement se justifient, mais sont nécessaires ou indispensables si l'on veut éviter des dérapages qu'on leur reprocherait.

Si les principes sont respectés, on ne peut pas considérer qu'il s'agirait en la matière de mesures inutilement blessantes, traumatisantes ou stigmatisantes.

L'article 35 entend principalement éviter que les personnes arrêtées soient exposées à la curiosité du grand public ou de la presse et constitue donc une application pratique du secret d'enquête et du secret professionnel.

Die voorzorgen worden precies genomen om een verdraaiing van de waarheid te voorkomen.

De verplichting waarin artikel 35 voorziet betreft de middelen en niet het resultaat. De politie laat zich in principe niet meer in met de communicatie met de pers. Perscontacten waarvoor geen toestemming werd verleend zijn strafbaar. Deze problematiek krijgt bijzondere aandacht in het kader van de campagne 'integriteit' die momenteel in de politiediensten zelf loopt.

Inzake het verslag dient alleen vermeld dat enkel de bevoegde overheden mogen optreden en zij dat zullen doen in geval van tekortkoming of overtreding.

Ik deel bijgevolg uw bekommernis. De politiediensten dienen aanzienlijke voorzorgen te nemen, maar in veel situaties zijn dergelijke maatregelen noodzakelijk en gerechtvaardigd.

05.03 Karel Pinxten (onafhankelijk): Mijnheer de minister, eerst en vooral dank ik u voor uw antwoord. Ik begrijp eruit dat u opdracht gegeven hebt de nota van 21 november 1980 van de rijkswachttop aan te passen in het licht van de nieuwe gegevens. Ik ben het volledig eens met de principes die u opsomt. Ik ben het ook met u eens dat men geen onderscheid mag maken tussen mensen, of zij bekend zijn of niet en van welke rang of klasse zij ook mogen zijn. Natuurlijk heeft het alleen maar zin principes voorop te stellen wanneer men een onderscheid maakt in het licht van die principes en wanneer men – zoals u zegt – er geen gewoonte van maakt om gemakkelijheidshalve, ook als het in het kader van de principes niet aangewezen is, toch maar de handboeien te gebruiken.

Ik begrijp uiteraard dat politiemensen liever het zekere voor het onzekere nemen. Ik heb daar alle begrip voor, ik heb daar geen probleem mee. Dat neemt niet weg dat we toch mogen verwachten – zeker van het hogere politiekader – dat zij in het licht van de principes van het beleid dat Binnenlandse Zaken voert, toch een onderscheid maken tussen weerspannigheid, een bedreiging voor hun politiemensen of voor de samenleving, enzovoort. Het minste dat men mag vragen is toch dat de politie er niet klakkeloos een gewoonte van maakt telkens de handboeien te gebruiken en mensen te stigmatiseren.

Ik wil even terugkomen op het begin van mijn inleiding. Ik heb gewezen op de schijnbare parallel tussen de toename van bepaalde vormen van criminaliteit – niet alle vormen – en het toegenomen spektakelgehalte van bepaalde politieoptredens. Toevallig heb ik gisteren *De Morgen* gelezen, waarin verwezen werd naar een van die gevallen. De betrokken journalist schreef dat het parket al langer op de hoogte was van het feit dat de resultaten van de stalen van de wielrenner over wie het ging negatief waren. Het parket was wel al een maand op de hoogte, maar het was blijkbaar niet geneigd dezelfde snelheid aan de dag te leggen om de resultaten kenbaar te maken als die waarmee eerder het publiek en de media waren geïnformeerd. Het gevoel dat ik had en waarmee ik mijn betoog begon, wordt blijkbaar gedeeld door een aantal mensen in het journalistieke milieu. Ik vind het dus belangrijk dat men daar zeer attent voor is.

Ik noteer dat u de nota van 21 november 1980 over het gebruik van handboeien, een nota van de toenmalige generale staf van de rijkswacht, zult herzien. Daarmee komt u tegemoet aan een deel van mijn interpellatie. Wat echter de vierde, vijfde en zesde vraag betreft, heb ik geen precies antwoord gekregen. Die vragen gingen over de concrete voorschriften aan de politiediensten over het verschaffen van informatie aan derden, over het aantal en de omvang van de inbreuken op die voorschriften door de politiediensten, en of daarvan voldoende melding werd gemaakt.

U hebt daarop geantwoord dat het beantwoorden van die drie vragen tijd vraagt. Ik heb daar begrip voor, maar ik neem aan dat u het er wel mee eens bent dat ik op de vierde, vijfde en zesde vraag binnen afzienbare tijd een schriftelijk antwoord moet krijgen.

Mijnheer de minister, ik rond af met twee vragen.

Ten eerste, het maken van afspraken is een goede zaak, maar als daaraan geen deadline is verbonden, hebben ze weinig betekenis. Tegen wanneer zult u de nota van 1980 van de staf van de rijkswacht met betrekking tot het gebruik van handboeien herzien in het kader van de principes die u zonder onderscheid van personen maakt. Ik ben het daarmee eens. maar kunt u hieraan een deadline verbinden? Dat moet

05.03 Karel Pinxten (indépendant): La note du 21 novembre 1980 sera donc adaptée. Je suis d'accord avec les principes énumérés par le ministre et avec le fait qu'il ne faut pas faire de distinction entre prévenus connus et ceux qui ne le sont pas. Indépendamment des principes, il convient de ne pas faire un usage routinier des menottes pour des raisons de sécurité. Bien que je comprenne les raisons des policiers, qui préfèrent ne pas prendre de risques, l'usage des menottes doit être envisagé en fonction de l'attitude du prévenu et de la menace éventuelle qu'il représente pour les policiers et pour la société.

Le quotidien *De Morgen* a signalé hier que, dans l'affaire du coureur cycliste Vandenbroucke, le parquet savait depuis un certain temps déjà que quelques échantillons étaient négatifs. Le journaliste a précisé que le parquet n'était apparemment pas pressé de rendre publique cette information. Dans les milieux journalistiques, on partage donc mon avis.

Mes questions relatives aux règles appliquées aux services de police et à la diffusion de l'information à des tiers, de même que celles concernant l'importance des infractions commises à ces règles, sont restées sans réponse. J'espère recevoir une réponse écrite.

Quand la note sera-t-elle revue? J'aimerais que l'on me communique une échéance concrète. Quand recevrai-je une réponse écrite à mes autres questions?

niet gisteren of eergisteren zijn, dat mag ook morgen of overmorgen zijn.

Ten tweede, wanneer krijg ik een concreet schriftelijk antwoord op mijn vierde, vijfde en zesde vraag?

05.04 **Antoine Duquesne**, ministre: Monsieur Pinxten, je vais interroger immédiatement la police fédérale pour que ces instructions me soient soumises avec leurs observations et de me faire d'éventuelles propositions d'adaptation, à la lumière de l'expérience. Je m'engage à le demander immédiatement.

J'informerai le ministre de la Justice de votre réaction et lui demanderai s'il envisage de prendre des mesures complémentaires pour ce qui le concerne. N'étant pas ministre de la Justice, je ne puis pas répondre à la question précise que vous me posez, mais la discipline qui s'impose aux policiers doit également s'imposer aux magistrats. J'ai souvent entendu au sein de notre parlement qu'un certain nombre de moyens prévus par la loi étaient, parfois, utilisés non pas nécessairement pour des raisons objectives mais comme moyens de pression à l'égard de ceux envers qui ils sont utilisés.

Par conséquent, je demanderai au ministre de la Justice s'il envisage de donner des instructions particulières pour les missions judiciaires.

Pour vos questions précises qui concernent pour une bonne part le ministre de la Justice, je lui en ferai part. Quant aux questions qui m'intéressent, notamment celles relatives au plan disciplinaire, j'en ferai immédiatement la demande à la police fédérale. Dès que je serai en possession de la réponse, je vous la communiquerai. Toutefois, la réponse ne pourra être relative qu'à la gendarmerie et à la police fédérale, parce que je n'ai évidemment pas d'informations en matière de pratiques exercées au niveau des polices communales.

05.05 **Karel Pinxten** (onafhankelijk): Mijnheer de voorzitter, ik neem dus aan dat ik tegen de zomermaanden een omstandig en pittig antwoord van de minister mag verwachten. Ik wil de minister bedanken voor zijn bereidheid om de nota met betrekking tot deze problematiek te herzien.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 **Vraag van de heer Gerolf Annemans aan de minister van Binnenlandse Zaken over "extra politiemensen voor Antwerpen" (nr. 6928)**

06 **Question de M. Gerolf Annemans au ministre de l'Intérieur sur "la mise à disposition de personnel de police supplémentaire à Anvers" (n° 6928)**

06.01 **Gerolf Annemans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal uiterst beknopt zijn. Ik ben zelf altijd heel terughoudend als ik een spreker hoor beginnen met de woorden 'dat hij beknopt zal zijn'. Ik zal het daarentegen werkelijk zijn, mijnheer de minister. Ik verlang van u enkel een op feiten gebaseerde duidelijkheid over de verschillende geruchten.

U heeft een akkoord gesloten met het Antwerpse stadsbestuur om binnen het personeelsbehoefteplan 115 politiemensen toe te wijzen. Er zijn echter nog problemen met de Vlaamse overheid over de begrotingssituatie. Los van dit akkoord zijn er aan Antwerpen ook 84 extra agenten toegezegd voor de bewaking van de joodse gemeenschap. Niet lang daarna waren er een aantal verzoeken van

05.04 **Minister Antoine Duquesne**: Ik zal onmiddellijk navraag doen bij de federale politie opdat die instructies mij worden voorgelegd en zal vragen mij voorstellen te doen. Ik zal de minister van Justitie op de hoogte brengen van uw reactie en hem vragen of hij binnen het bestek van zijn bevoegdheid aanvullende maatregelen denkt te treffen. Magistraten moeten dezelfde discipline in acht nemen als politieagenten. Ik zal u inlichten over de antwoorden die mij door de federale politie worden verstrekt.

05.05 **Karel Pinxten** (indépendant): Je suppose que je recevrai une réponse pendant les vacances parlementaires.

06.01 **Gerolf Annemans** (VLAAMS BLOK): Le plan des besoins du personnel de la police d'Anvers prévoyait initialement 115 agents supplémentaires. A présent, la bourgmestre Detiège réclame au gouvernement fédéral 84 policiers supplémentaires pour endiguer la délinquance de rue et surtout protéger la communauté juive. Elle demande d'ailleurs la nomination à titre définitif de 84 personnes.

enkele Antwerpse politici – onder wie de heer Coveliers – om die 84 extra agenten definitief toe te wijzen, desgevallend in het kader van een herstructurering. Mevrouw Detiège heeft ondertussen medegedeeld dat Antwerpen die 84 extra personeelsleden uit de algemene reserve van de federale politie inderdaad goed kan gebruiken voor die bewakingsopdracht.

Wat echter niet duidelijk is, is hoe lang die 84 politiemensen in Antwerpen zullen blijven. Op welke manier heeft u dat toegezegd? Ik ga ervan uit dat dit inderdaad los staat van de 115 politiemensen uit het personeelsbehoefteplan. Ook Mevrouw Detiège blijkt dat zo te zien. Kunt u misschien bevestigen of het verzoek van mevrouw Detiège om die extra agenten uit de algemene reserve lange tijd aan Antwerpen toe te wijzen werd ingewilligd? Kan dit worden vergeleken met de situatie in Charleroi, waar de heer Verhofstadt 40 personeelsleden voor een middellange termijn heeft toegewezen? Is reeds beslist dat de extra politiemensen voor tenminste een jaar worden ingezet?

06.02 Minister **Antoine Duquesne** : Mijnheer de voorzitter, collega's, in het artikel van de Gazet van Antwerpen staat inderdaad geschreven dat de burgemeester van Antwerpen van plan is versterking van de federale politie aan te vragen. Volgens dit artikel zouden die politiemensen versterking bieden aan de lokale politie in afwachting van bijkomend personeel dat door de politiezone is aangeworven en dat slechts beschikbaar is in 2004. Het probleem wordt trouwens aanstaande 23 april met de eerste minister besproken tijdens het bezoek aan Antwerpen. Van meet af aan wens ik te verduidelijken dat ik de referte van het jaar 2004 alsook van het getal 115 niet goed begrijp. Inderdaad, in het kader van de mobiliteit heeft de politiezone Antwerpen onlangs 80 plaatsen vacant verklaard voor de verschillende personeelskaders, onder meer voor 3 commissarissen, 20 hoofdinspecteurs en 21 inspecteurs. Dit personeel moet op korte termijn – in ieder geval nog dit jaar – beschikbaar zijn, uiteraard voor zover er zich kandidaten aanmelden. De wet van 7 december 1998 bepaalt in artikel 3 het principe op basis waarvan het federaal niveau de steunfunctie moet kunnen verzekeren aan het lokaal niveau. Ik heb die filosofie in het verleden steeds gevolgd wanneer ik mijn akkoord heb gegeven voor de verschillende versterkingen, geleverd door de federale politie.

Pour ce qui concerne les agressions commises contre les synagogues, je n'ai pas attendu que l'on m'adresse des demandes. J'ai dit que si, au niveau de certaines polices locales, on avait besoin d'un appui de l'autorité fédérale, je le tenais à disposition.

Je veux ajouter – et c'est très important – que l'on ne doit pas croire que la police fédérale a des réserves illimitées. Dans le passé, nous utilisions pour ces missions les hommes des anciennes brigades de gendarmerie. Or, ces hommes sont maintenant transférés dans les polices locales. Nous n'avons donc plus de réserve décentralisée. Nous n'avons plus comme seule réserve que la réserve nationale qui, bien souvent, est utilisée pour d'autres missions. Il faut donc bien se comprendre quand on parle de l'appui. Une bonne part de nos forces ont été distribuées dans les polices communales qui ont été renforcées. Nous avons encore des possibilités d'intervention mais elles sont limitées. Nous avons aussi d'importants appuis techniques par un certain nombre de services spécialisés.

De versterkingen die door de federale politie werden geleverd, in het bijzonder door de algemene reserve, kunnen punctueel zijn – zoals personeel of middelen voor een ordedienst – of meer structureel – zoals personeel voor beveiligingscampagnes. Ik deed het voorbeeld van de 36

Combien de temps ces 84 policiers resteront-ils à Anvers? Comment le ministre a-t-il réglé ces recrutements supplémentaires? Le ministre peut-il confirmer que ces 84 membres du personnel resteront au moins un an à Anvers?

06.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Selon l'article de la *Gazet van Antwerpen*, ces policiers viendraient prêter main forte à la police locale, en attendant la nomination du personnel supplémentaire, qui ne sera disponible qu'en 2004. Le problème sera examiné avec le premier ministre le 23 avril. L'année de référence 2004 et le nombre de 115 ne me paraissent pas très clairs. En effet, il y a peu, quatre-vingts postes ont été déclarés vacants à Anvers.

La loi du 7 décembre 1998 définit la fonction de soutien au niveau local. Je suis toujours resté fidèle à cette philosophie.

Aangaande de geweldplegingen gericht tegen de synagogen heb ik spontaan de steun van de federale politie voorgesteld. Die beschikt echter niet over onbeperkte middelen. We kunnen ook een degelijke technische ondersteuning voorstellen.

Les renforts fournis par la police fédérale peuvent être ponctuels, mais ils sont également plus structurels. Les trente-six agents

ambtenaren van de federale politie die elke dag als versterking worden gestuurd voor de bescherming van de joodse instellingen in Antwerpen.

de la police fédérale qui protègent les institutions juives à Anvers peuvent servir d'exemple.

Cela sera fait pendant le temps nécessaire pour assurer la sécurité. Régulièrement, il est procédé à une évaluation.

Dat gebeurt zolang als nodig om de veiligheid te verzekeren. Regelmatig wordt de situatie geëvalueerd.

Voor de aanpak van de criminaliteit wordt de versterking pas aangeboden nadat aan verschillende voorwaarden of criteria werd voldaan: een nauw overleg tussen de federale en lokale politiediensten over de noden van de politiezone en de aard van de gewenste versterking, een strategische analyse van de aard van het crimineel fenomeen waaraan de zone het hoofd moet bieden en de optimalisatie van de eigen middelen van de politiezone.

En ce qui concerne l'approche de la criminalité, des renforts ne seront fournis que lorsqu'il aura été satisfait aux critères suivants: une étroite concertation entre les polices locales et fédérales au sujet des conseils, une analyse stratégique du phénomène criminel et l'optimisation des moyens propres de la zone.

Ainsi, pour Charleroi – ce test sera intéressant –, j'ai demandé que l'audit de la police fédérale soit prolongé et qu'il soit procédé à un audit à la police de Charleroi, afin de déterminer si les moyens disponibles dans cette région sont utilisés de manière optimale et si les formules de collaboration sont également optimales. Je suis comme Saint Thomas. Il ne suffit pas de demander, il faut encore prouver que chacun fait ce qu'il doit faire et que ce que l'on fait permet une utilisation optimale des forces disponibles.

Voor Charleroi heb ik gevraagd de doorlichting van de federale politie te verlengen en ook de politie van Charleroi door te lichten om na te gaan of de samenwerking een optimale inzet van de politiemansschappen waarborgt.

Het gaat om de opstelling in overleg tussen het federale en het lokale vlak van een geïntegreerd actieplan met niet alleen maar de aspecten eigen aan de bestuurlijke politie, maar eveneens die eigen aan de gerechtelijke politie. Uiteindelijk betreft het de analyse van de mogelijkheden van de federale politie teneinde te allen tijde te kunnen voldoen aan haar prioritaire opdrachten en toch nog voor andere politiezones een gelijkaardige steun te kunnen verzekeren. De middelen van de federale politie zijn nochtans niet onuitputtelijk en ze moet haar middelen beheren volgens de geest van de wet van 7 december 1998.

Il faut arrêter un plan d'action intégré et la police fédérale doit toujours être en mesure de mener à bien ses missions prioritaires. En effet, ses moyens ne sont pas illimités.

Comme pour Charleroi, la demande d'Anvers sera examinée positivement.

Het klopt inderdaad dat 7439 politieambtenaren van de vroegere territoriale brigades van de Rijkswacht werden overgeheveld naar de lokale politiezones en voor het team versterking is tegenwoordig enkel nog de federale reserve beschikbaar. De reserve voert dagelijks prioritaire opdrachten uit zoals de gespecialiseerde steun en het handhaven van de openbare orde, de escorte van fondsenvervoer, het behoud van een permanente reserve enzovoort.

Zoals het geval voor Charleroi wordt de aanvraag van de politiezone Antwerpen met een positieve instelling onderzocht op basis van voornoemde criteria. De federale en lokale verantwoordelijken zullen dan ook samen moeten overleggen in welke mate steun nodig is, in welke vorm en volgens welke modaliteiten. Een evaluatieproces zal trouwens worden ingesteld, net zoals in Charleroi. Het is dus nog te vroeg om te zeggen welke de voorwaarden zullen zijn voor een eventuele federale versterking voor Antwerpen.

Premièrement, il convient de s'assurer que les forces locales sont organisées de manière optimale, compte tenu des renforts qu'elles ont obtenus des anciennes brigades de gendarmerie. Deuxièmement, il importe de faire en sorte que la fonction de police dans les zones urbaines les plus critiques comme Bruxelles, Anvers, Charleroi puisse recruter suffisamment de policiers. Pour l'instant, il y a un manque de vocations en la matière. Troisièmement, il faut pouvoir compter sur des

Wij moeten er allereerst voor zorgen dat de lokale politie optimaal georganiseerd is. Vervolgens moet zij ook voldoende agenten kunnen aanwerven. Voorts is er nood aan punctuele steun. Gelet op de evolutie van de

appuis ponctuels lorsque c'est nécessaire. Toutefois, si des problèmes d'ordre structurel se posent – peut-être est-ce le cas pour les grandes villes –, il faut s'assurer – c'est ce à quoi le premier ministre s'est engagé – que les forces de police disponibles dans ces grandes entités urbaines soient suffisantes compte tenu de l'évolution de la criminalité qu'elles connaissent.

06.03 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, ik begrijp – ik hoop dat ik uw schriftelijk antwoord eens rustig zal kunnen nalezen – dat er nog helemaal geen toezeggingen zijn gedaan en dat wij voor die toezeggingen wellicht zullen moeten wachten tot volgende dinsdag zodat Verhofstadt tenminste niet de indruk hoeft te wekken dat hij met lege handen naar Antwerpen komt. Ik begrijp dat u op de rempedaal staat en dat het niet zo is dat er 84 mensen zijn toegewezen voor de bewaking van de joodse gemeenschap en dat het zeker niet zo is dat die 84 mensen automatisch in een soort van permanente versterking van het korps zullen worden ingezet, zoals mevrouw Detiège laat doorschemeren. U hebt de criteria nog eens duidelijk opgesomd. Het zijn trouwens zeer beperkende criteria: er moet een optimale samenwerking zijn; er moet een rekrutering plaatsvinden; het moet om een punctueel inzetten van manschappen gaan en niet om het zomaar toevoegen van die tijdelijke 84 mensen aan het bestaande korps. Er wordt geen datum aan gekoppeld. Vooralsnog is er helemaal niets toegezegd.

Ik begrijp niet goed waarop die 115 slaat, want het gaat slechts om 80 vacant verklaringen. Het lijkt mij enigszins verontrustend.

Alles valt dus nog af te wachten. Aan Antwerpen is op dit ogenblik dus nog niets toegezegd. Dat had ik trouwens verwacht. Wellicht zullen wij dinsdag pas als onderdeel van de campagnematige communicatiestrategie van Verhofstadt vernemen wat u hebt willen toezeggen en wat niet.

06.04 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur Annemans, je ne suis nullement restrictif. Je répète ce que j'ai dit.

Premièrement, dans le cadre des agressions contre les institutions juives, avant qu'on me demande quoi que ce soit, j'ai fait une offre de services. Elle a été utilisée et les hommes nécessaires ont été mis à disposition. Est-ce que ce besoin existera pendant un mois, trois mois ou six mois? Je n'en sais rien. Et j'espère que ce sera le moins longtemps possible car cela voudra dire que la situation se normalisera.

Deuxièmement, en ce qui concerne les chiffres, j'ai dit que je ne comprenais pas certains chiffres publiés par la "Gazet van Antwerpen". Selon les informations dont je dispose, 80 places ont été déclarées vacantes, les procédures de recrutement sont en cours et normalement, s'il y a suffisamment de candidats, elles devront être remplies prochainement.

Troisièmement, un appui ne peut être que provisoire. On ne peut pas, dans tout le pays, alors qu'on a voulu une police intégrée à deux niveaux, me dire que l'on veut un appui permanent. Cela n'aurait pas de sens. Par contre, on peut me dire qu'il y a des problèmes structurels à certains endroits. Il peut y avoir une insuffisance d'effectifs, alors même qu'il n'y a plus de places vacantes.

Et le gouvernement s'est engagé à faire de cela une analyse fine. C'est ce que le premier ministre a déclaré à Charleroi. Et à Anvers, il le dira également, exactement dans les mêmes conditions.

criminaliteitsvormen dienen wij erop toe te zien dat in geval van structurele problemen voldoende politiemansschappen beschikbaar zijn.

06.03 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): J'en conclus qu'aucun aval définitif n'a encore été donné. D'autre part, il est inexact que ces 84 policiers supplémentaires serviront à assurer la protection de la communauté juive. Il n'est pas davantage acquis que ces 84 personnes seront recrutées en sus des 115 agents supplémentaires. Et on ne sait pas encore non plus combien de temps elles pourront rester à Anvers. J'observe en outre que le ministre ne voit pas pourquoi je parle de 115 agents alors qu'il n'y a que quatre-vingts emplois vacants. Pourrait-il s'expliquer?

06.04 Minister Antoine Duquesne: In het kader van de agressie gericht tegen joodse gebouwen bood ik onze hulp aan, die aanvaard werd. Voorts waren de nodige manschappen beschikbaar. Ik hoop dat deze hulp zo snel mogelijk overbodig wordt.

Ik begrijp de cijfers van de *Gazet van Antwerpen* niet.

Men kan mij niet vragen permanent en overal steun te bieden: dat zou zinloos zijn. Wel beloofde de regering de structurele problemen die op bepaalde plaatsen gesignaleerd zouden worden, ten gronde te zullen onderzoeken.

[06.05] **Gerolf Annemans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, het komt er dan enkel op aan dat Antwerpen aan u en aan de heer Verhofstadt kan aantonen dat de straatcriminaliteit in Antwerpen een structureel gegeven is. In dat geval zullen wij op min of meer permanente basis kunnen beschikken over die agenten, van wie mevrouw Detiège zegt dat ze dringend nodig zijn en van wie ze beweert dat zij ze zal krijgen, in ieder geval erom zal vragen. Dat kan blijkbaar alleen als wij kunnen aantonen dat wij in Antwerpen structureel last hebben van straatcriminaliteit. Dat zal geen probleem zijn.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

[07] **Vraag van de heer Ferdy Willems aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het uitblijven van publicatie in het Staatsblad van het koninklijk besluit dat de detentievoorwaarden en leefomstandigheden in de gesloten asielcentra moet regelen" (nr. 6869)**

[07] **Question de M. Ferdy Willems au ministre de l'Intérieur sur "la non-publication au Moniteur belge, de l'arrêté royal devant fixer les conditions de détention et les conditions de vie dans les centres d'asile fermés" (n° 6869)**

[07.01] **Ferdy Willems** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal ook zeer kort zijn. Op 21 juni 2001 heeft de Raad van State het koninklijk besluit van 4 mei 1999 vernietigd. Dat koninklijk besluit ging over locatie, vestiging, verwijdering van vreemdelingen, detentievoorwaarden, leefomstandigheden, kortom de practica rond heel die problematiek. De regering moet dat blijkbaar op voorhand aangevoeld hebben, want reeds op 6 december 2000 heeft zij, op uw voorstel, een nieuw ontwerp van koninklijk besluit goedgekeurd. Dit koninklijk besluit is echter nog steeds niet gepubliceerd, tenzij ik me vergis.

Mijnheer de minister, u bent daar niet gelukkig mee, want in februari van dit jaar antwoordde u aan mevrouw Pelzer, ik citeer: "Ik begrijp niet waarom men mij belet heeft de regeringsbeslissing van twee jaar geleden met het oog op menselijkere detentievoorwaarden in het centrum te publiceren". Toen er een paar weken geleden interpellaties en vragen waren over de dood van een man in Steenokkerzeel, heeft u daar in de marge kort naar verwezen. U stelde nog eens dat dit te wijten was aan discussies binnen de meerderheid, met name met de groenen. Zij zouden niet op één lijn zitten met u in verband met het opsluiten van minderjarigen in detentiecentra.

Dit probleem krijgt stilaan een grote omvang want op 13 april 2002, een paar dagen geleden dus, kreeg ik van studenten criminologie van de KU Leuven een brief met vraag om inlichtingen. Ik citeer, want het is illustratief voor dit geval: "Verder zijn we op zoek naar de wettelijke gronden van het gevoerde beleid aangaande dit topic: sites van inplanting, kenmerken van de centra, interne reglementen maar ook wetten, ministeriële besluiten, koninklijke besluiten en omzendbrieven. We vernamen immers," en nu komt het, "dat een deel van het beleid zich om pragmatische redenen in de grijze zone zou bevinden." Dus zelfs aan de universiteiten begint men dat te zien.

Inderdaad, als ik dit even bekijk, dan moet ik u vragen of er hierover op dit moment wel enige wetgeving bestaat? Is hierover een juridisch vacuüm ontstaan? Kan dit zomaar? Immers, als ik het goed begrepen heb bevinden wij ons in heel deze problematiek eigenlijk in het luchtledige.

Mijnheer de minister. ik kom dus tot mijn vrij eenvoudige vragen

[06.05] **Gerolf Annemans** (VLAAMS BLOK): Il faudra donc démontrer qu'à Anvers, la criminalité urbaine est un phénomène d'ordre structurel. Cela ne devrait poser aucun problème!

[07.01] **Ferdy Willems** (VU&ID): L'arrêté royal du 4 mai 1999 fixant les conditions de détention et de vie dans les centres d'asile fermés a été annulé par le Conseil d'Etat le 21 juin 2001. Le 6 décembre 2000 déjà, un nouveau projet d'arrêté royal avait été adopté mais il n'a pas encore été publié au *Moniteur belge*.

Existe-t-il un vide juridique en la matière? Pour quelle raison ce nouvel arrêté royal n'a-t-il pas encore été publié? Un accord a-t-il été conclu ou non en ce qui concerne cet arrêté? Dans l'affirmative, pourquoi n'a-t-il pas été publié et dans la négative, quelles sont les pierres d'achoppement? Quel est le calendrier prévu pour la publication et la discussion de cet arrêté royal?

Le décès intervenu récemment dans le centre de Steenokkerzeel ne démontre-t-il pas la nécessité de publier ce texte?

waarmee ik mijn uiteenzetting zal afsluiten. Waarom is het koninklijk besluit van 6 december, door de Ministerraad reeds goedgekeurd, nog steeds niet gepubliceerd? Is er een akkoord over dit koninklijk besluit of niet? Zo ja, waarom is er dan geen publicatie? Zo neen, waar zit het probleem? Is het probleem, zoals ik het u geschetst heb, juist? Als dat juist is, wat is dan de verdere timing? Hoe zult u dit oplossen om binnen de regering toch tot een akkoord te komen en tot publicatie te kunnen overgaan?

Ik kom tot de laatste vraag: toont dit recente geval in Steenokkerzeel, waarop ik niet zal terugkomen, dat is al gebeurd in vorige vergaderingen, niet aan dat er een koninklijk besluit nodig is om de praktische omstandigheden van de asielcentra heel concreet en nauwkeurig te omschrijven?

07.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, het koninklijk besluit tot reglementering van de gesloten centra heb ik laten goedkeuren door de Ministerraad van 6 december 2000. Als het nog niet is afgekondigd, dan is dit omwille van het feit dat sommigen er niet meer uitdrukkelijk de mogelijkheid in willen zien staan dat begeleide minderjarigen kunnen worden vastgehouden.

07.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Le 6 décembre 2000, le Conseil des ministres a adopté l'arrêté royal réglementant les centres fermés. Il n'a pas encore été publié dans la mesure où certains ne souhaitent pas que la possibilité d'y enfermer des mineurs non accompagnés figure dans cet arrêté.

Je suis disposé à ne plus prévoir expressément dans le nouvel arrêté royal le maintien en centre fermé de mineurs non accompagnés, dans la mesure où, à terme, des centres sécurisés seront effectivement créés. Je rappelle encore une fois que cela ne signifie pas que dans cette attente, je ne les maintiendrai plus dans un centre fermé. Il n'est pas question d'accorder un accès automatique des mineurs non accompagnés au territoire. Cela ne ferait qu'encourager certaines compagnies aériennes à transporter des mineurs non accompagnés sans documents de voyage et favoriser le développement de filières. Il n'est pas question en effet de déresponsabiliser ces compagnies en ne les obligeant plus à prendre à leur charge la reconduite de mineurs non accompagnés dans leur pays d'origine, dans l'hypothèse où une telle décision s'imposerait dans l'intérêt du mineur.

Je plaide par ailleurs depuis longtemps pour la mise en place de centres sécurisés. Dans cette attente, la possibilité de maintien de mineurs non accompagnés doit cependant être préservée, étant entendu que la durée de ce maintien doit être limitée au minimum, le temps de trouver une solution appropriée dans l'intérêt du mineur. Dans de nombreux cas, il importe que ces mineurs soient à la disposition de l'Office des étrangers, le temps de retrouver sa famille, dans le pays d'origine ou ailleurs, et de permettre effectivement, le cas échéant, le retour dans son pays; ce qui arrive dans un grand nombre de cas.

Ces centres doivent être sécurisés pour éviter la disparition des mineurs qui y seront placés et pour les préserver de risques majeurs, tels que se retrouver entre les mains de réseaux de trafiquants d'êtres humains et notamment de réseaux de prostitution. La seule fois où j'ai accédé à la demande de la ministre Nicole Maréchal, qui souhaitait prendre en charge un mineur dans un centre à Charleroi, celui-ci a disparu du centre quelques heures après son arrivée. Et cela, c'est une responsabilité que je ne veux pas prendre.

Als er inderdaad beveiligde centra komen, ben ik bereid niet meer uitdrukkelijk te bepalen dat niet-vergezelde minderjarigen in gesloten centra moeten worden opgenomen. Er is geen sprake van om automatisch toegang te verlenen aan niet-vergezelde minderjarigen, wat bepaalde luchtvaartmaatschappijen alleen maar zou aansporen om niet-vergezelde minderjarigen zonder reisdocumenten te vervoeren. Het is niet de bedoeling deze maatschappijen hun verantwoordelijkheid te ontnemen door hen er niet meer aansprakelijk voor te stellen deze minderjarigen terug te brengen naar hun land van herkomst. Ik pleit al lang voor de oprichting van beveiligde centra. In afwachting daarvan moet de mogelijkheid om niet-begeleide minderjarigen op te nemen dus blijven bestaan, maar wel minimaal, net zo lang tot een geschikte oplossing is gevonden in het belang van de minderjarige. In vele gevallen is het van belang dat deze minderjarigen ter beschikking staan van de Dienst Vreemdelingenzaken tot ze hun familie hebben teruggevonden en om in voorkomend geval er voor te zorgen dat ze naar hun land kunnen

terugkeren. Die centra moeten worden beveiligd om te voorkomen dat de minderjarigen die er worden ondergebracht verdwijnen. De enige keer dat ik het verzoek van minister Maréchal heb ingewilligd om een minderjarige te laten opnemen in een centrum in Charleroi, is die minderjarige enkele uren na zijn aankomst verdwenen. Die verantwoordelijkheid wil ik niet op mij nemen.

Er is afgesproken om een interkabinettenwerkgroep op te richten in de week van 22 april 2002 om het dossier af te sluiten, zodat het besluit eindelijk goedgekeurd kan worden.

Un groupe de travail inter-cabinets sera réuni la semaine prochaine, afin de permettre l'adoption de l'arrêté.

J'espère qu'au début du mois de mai, j'obtiendrai l'autorisation du Conseil des ministres de publier cet arrêté.

Ik hoop de toelating te krijgen om dit besluit eind mei te publiceren.

Er moet geen verband worden gelegd tussen het ontbreken van een koninklijk besluit en het overlijden overkomen in centrum 127bis. Het is pas als de geneesheer vaststelt dat een bewoner niet behoorlijk behandeld kan worden in het centrum, dat die bewoner naar een gespecialiseerd medisch centrum zal worden overgebracht. Die beschikking uit het vorige koninklijk besluit is steeds van toepassing gebleven en wordt ook in het ontwerp van koninklijk besluit opgenomen. Het klopt dus niet te stellen dat het ontbreken van een nieuw koninklijk besluit in verband zou staan met dat overlijden.

Le décès survenu au centre 127bis n'a rien avoir avec l'absence d'arrêté royal. Ce n'est que lorsqu'un médecin constate qu'un demandeur d'asile ne peut être soigné convenablement au sein du centre que celui-ci est transféré vers un centre médical spécialisé.

07.03 **Ferdie Willems** (VU&ID): Mijnheer de minister, ten eerste, u beaamt dus mijn analyse over de manier waarop het probleem gegroeid is.

07.03 **Ferdie Willems** (VU&ID): Le ministre parle-t-il en son nom personnel ou s'exprime-t-il au nom du gouvernement? Tous les partenaires de la coalition le soutiennent-ils, y compris les verts?

Ten tweede heb ik met veel aandacht geluisterd naar uw uitleg over minderjarigen. Ik deel uw zorg dat de fysieke en morele integriteit van minderjarigen beschermd moet worden.

Eigenlijk bevestigt uw uitleg alleen maar mijn analyse, die u in uw analyse bijtreedt. Ik vraag mij af of u zonet gesproken hebt in eigen naam als minister of namens de regering? Daarmee bedoel ik: is dat thema al uitgeklaard? Staan alle regeringspartijen, inbegrepen de groenen, daarachter of niet? Dat is het thema want daar wringt het schoentje. Ik verneem met vreugde dat u daarover volgende week zult vergaderen.

J'ai le sentiment qu'il y a un vide juridique mais je n'ai pas obtenu de réponse concrète à ma question. Il existe un lien entre le décès à Steenokkerzeel et le dossier, en ce sens que le besoin d'une réglementation se fait sentir une fois de plus. Y a-t-il une réglementation?

Ik blijf echter in de kou staan met mijn vraag of er momenteel een juridisch vacuüm is. Naar mijn aanvoelen is dat er wel. Kan het in een rechtsstaat dat er maandenlang, omwille van gehakketak in de meerderheid, in zo'n belangrijke materie, geen enkele regelgeving of wetgeving bestaat en in het juridisch luchtledige zit?

Ik ben het met u eens dat het overlijden van de man in het centrum te Steenokkerzeel hiermee concreet rechtstreeks niets te maken heeft. Dat klopt, dat overlijden is daarvan geen oorzaak. Daarom ben ik blij dat mijn vraag nu aan bod kan komen en niet op een ander moment, want het zijn twee aparte zaken. Dat overlijden heeft er wel in die zin mee te maken dat het een aansporing moet zijn om zo snel mogelijk tot een regelgeving te komen. Dat lijkt mij wel een band met het dossier.

Mijnheer de minister, bent u het met mij eens dat er momenteel een juridisch vacuüm is?

07.04 Minister **Antoine Duquesne** : Ik heb mijn antwoord gegeven.

07.04 **Antoine Duquesne**,
ministre: J'ai déjà répondu.

Le **président**: D'accord. Nous passons à la question suivante...

07.05 **Ferdy Willems** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik wil er toch even op wijzen dat het antwoord van de minister geen antwoord is.

07.05 **Ferdy Willems** (VU&ID): Le
ministre ne répond pas.

Ik stel de vraag: is er momenteel een regelgeving voor die materie? De minister heeft mij daarop geen antwoord gegeven. Ik heb de vraag daarom herhaald, waarop de minister antwoordt dat hij een antwoord heeft gegeven. Ik kan in zo'n geval beter sla kweken.

Le **président**: Monsieur Willems, vous pouvez éventuellement poser une autre question.

07.06 **Ferdy Willems** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, komaan. C'est une question.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08 **Vraag van mevrouw Yolande Avontroodt aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten met betrekking tot de regeling van de medische bescherming" (nr. 6862)**

08 **Question de Mme Yolande Avontroodt au ministre de l'Intérieur sur "la modification de l'arrêté royal du 30 mars 2001 portant la position juridique du personnel des services de police en ce qui concerne la réglementation de la protection médicale" (n° 6862)**

08.01 **Yolande Avontroodt** (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik moet mij haast verontschuldigen omdat ik deze vraag opnieuw stel. Het belang van de vraag, mijnheer de minister, zit echter in de punctuele vraag, geformuleerd op het einde van mijn ingediende vraag. Het antwoord kan 'ja' of 'neen' luiden. Het komt er in ieder geval op aan dat wij eindelijk duidelijkheid krijgen. Zoniet, zullen wij zelf een wetsvoorstel moeten indienen en zullen wij trachten dit koninklijk besluit te wijzigen.

08.01 **Yolande Avontroodt** (VLD): Je me vois contrainte de poser à nouveau cette question concrète pour obtenir une réponse claire. En l'absence de réponse précise, cette matière devra être réglée par une proposition de loi.

Mijnheer de minister, verschillende collega's hebben u al over deze zaak ondervraagd. In het laatste antwoord dat u heeft gegeven, zei u dat u wel openstond voor deze vraag en dat u het zou onderzoeken. Ik zou daar nu graag duidelijkheid over krijgen. U kent de motivering: het recht op vrije keuze van verstrekker enerzijds en de kwalitatieve benadering die men tot op vandaag in deze regering nastreeft om de eerstelijnszorgen te versterken met aandacht voor het medische dossier anderzijds.

Ma question est motivée par le souci de voir respecté le droit au libre choix du dispensateur de soins et de garantir une approche qualitative des soins de première ligne. Sans ces conditions, la relation de confiance spécifique médecin-patient est compromise.

De specifieke vertrouwensrelatie tussen de huisarts en de patiënt kan in deze op de helling worden gezet door de discriminatie als gevolg van het systeem van erkende geneesheren. Het kan onmogelijk uw bedoeling zijn om alleen het personeelslid behorende tot het politiekorps naar een andere erkende arts te laten gaan, terwijl zijn familieleden bij de vertrouwde huisarts blijven. Dit hypothekeert de globale benadering van de eerstelijnszorg.

Le ministre compte-t-il modifier la réglementation de sorte que tous les dispensateurs de soins prévus dans l'arrêté royal n°78 soient traités sur un pied d'égalité? Quand le ministre prendra-t-il un arrêté royal?

Daarom vraag ik de minister of hij van plan is om een koninklijk besluit op te stellen ter wijziging van die regeling, opdat voor het verstrekken van de zorgverlening alle zorgverstrekkers in aanmerking komen die worden bedoeld in het koninklijk besluit 78 van 10 november 1967

betreffende de uitoefening van de geneeskunde, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies.

Indien het antwoord op deze vraag positief is, vraag ik de minister wanneer dat koninklijk besluit er zal zijn.

08.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, wat de medische bescherming betreft, wordt het principe van de keuzevrijheid van de geneesheer gewaarborgd. Punt 1,2,2 van de ministeriële omzendbrief GPI 8 van 7 juni 2001 over de medische dienst van de geïntegreerde politie preciseert immers dat elk personeelslid van de geïntegreerde politie zich kan laten verzorgen door een geneesheer naar keuze, hetzij een geneesheer van de medische dienst of een extern aangenomen geneesheer, hetzij een niet-aangenomen geneesheer. De kostenloze verzorging is echter slechts gegarandeerd in de eerste twee gevallen.

De voordelen, toegestaan in het raam van de medische bescherming, zijn gelijk aan deze die worden toegestaan door andere werkgevers. Ingevolge de toename van het aantal rechtshebbenden in de schoot van de geïntegreerde politie en hun spreiding over het gehele grondgebied, werd beslist om het bestaande netwerk van de erkende artsen uit te breiden in plaats van de afdeling curatieve geneeskunde uit te breiden binnen de medische dienst van de geïntegreerde politie. Met het oog hierop werd een oproep tot kandidaatstelling gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 20 oktober 2001, waardoor aan elke geïnteresseerde arts de mogelijkheid werd geboden om zijn persoonlijke gegevens over te maken aan de directie van de rekrutering en selectie van de federale politie, belast met het in goede banen leiden van de erkenningsprocedures.

Gelet op het voorgaande, ligt het niet in mijn bedoeling om de bestaande reglementering over de medische bescherming aan te passen.

Het is trouwens niet uitgesloten dat het netwerk van de erkende artsen zou worden afgestemd op de evoluties in de socialezekerheidssector door bijvoorbeeld rekening te houden met de problematiek van het globaal medisch dossier, evenals zijn budgettaire impact. Die problematiek maakt onder andere het voorwerp uit van een onderzoek in samenwerking met de minister van Sociale Zaken en Pensioenen.

08.03 **Yolande Avontroodt** (VLD): Mijnheer de minister, uit uw antwoord begrijp ik dat u het koninklijk besluit niet zult wijzigen of geen nieuw koninklijk besluit zult opstellen om die regeling effectief te wijzigen. U zegt dus neen?

08.04 Minister **Antoine Duquesne**: Ik zeg dat nu.

08.05 **Yolande Avontroodt** (VLD): Mijnheer de minister, u zegt dus nu neen?

08.06 Minister **Antoine Duquesne**: Ik zeg nu neen.

08.07 **Yolande Avontroodt** (VLD): Mijnheer de minister, dat is duidelijk. Wij weten nu of er al dan niet een wetgevend initiatief...

08.08 Minister **Antoine Duquesne**: Mevrouw Avontroodt, ik probeer duidelijk te zijn.

08.02 **Antoine Duquesne**, ministre: La circulaire GPI 8 du 7 juin 2001 relative au service médical de la police intégrée précise au point 1.2.2. que tout membre du personnel peut se faire soigner par le médecin de son choix, interne ou externe. En revanche, les soins ne sont gratuits que si l'on fait appel au médecin du service médical ou à un médecin agréé.

Il a été décidé d'élargir le réseau existant de médecins agréés, plutôt que le service médical de la police. Un appel aux candidats a été publié au *Moniteur belge* du 20 octobre 2001.

Je n'ai pas l'intention d'adapter la réglementation relative à la protection médicale.

La possibilité et la manière d'adapter le réseau des médecins reconnus à l'évolution du secteur de la sécurité sociale sont examinées avec le ministre des Affaires sociales et des Pensions.

08.03 **Yolande Avontroodt** (VLD): Le ministre ne modifiera donc pas l'arrêté royal. C'est clair. Nous pouvons donc envisager une initiative législative.

08.09 **Yolande Avontroodt** (VLD): Mijnheer de minister, dat is goed, maar het Parlement kan dan zelf ook in actie treden.

08.10 **Antoine Duquesne**, ministre: Oui, madame. Je vous ai livré un certain nombre de réflexions auxquelles, en toute hypothèse, j'espère que le parlement sera attentif.

08.10 Minister **Antoine Duquesne**: Er zijn een aantal bedenkingen die ik zopas heb geformuleerd waarvoor het Parlement de nodige aandacht moet hebben.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 **Vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het gratis treinvervoer voor de politiediensten" (nr. 6864)**

09 **Question de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Intérieur sur "la gratuité du train pour les services de police" (n° 6864)**

09.01 **Frieda Brepoels** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb die vraag ongeveer een jaar geleden schriftelijk aan u gericht. Ik zie de heer Cortois hier ook nog zitten. Hij heeft dezelfde problematiek al verschillende keren aan uw collega Durant voorgelegd. Het gaat om het gratis treinvervoer voor de politiediensten. We geraken er maar niet uit. Er komt geen duidelijkheid over. Ik hoop dat u mij hier vandaag meer informatie over zult kunnen verschaffen nu ik de schriftelijke vraag heb omgezet in een mondelinge vraag.

Een tweetal jaar geleden heeft de NMBS met de toenmalige rijkswacht een overeenkomst gesloten omdat het gratis treinvervoer als zodanig op dat ogenblik werd afgeschaft. In de plaats daarvan werden er een aantal gunstmaatregelen op het vlak van de tarieven voor het personeel van de rijkswacht overeengekomen. In die overeenkomst stond dat er een jaar na de ondertekening ervan een evaluatie zou volgen en dat dit zeker op het ogenblik van de invoering van de politiehervorming zou worden herzien. Ik herhaal dat ik de minister van Mobiliteit, mevrouw Durant, daarover al verschillende keren heb ondervraagd. Zij stelt dat de NMBS op dit ogenblik over geen enkel element beschikt dat haar in staat stelt om over te gaan tot een herziening van de overeenkomst omdat we op dit ogenblik een meer uitgebreid netwerk van federale politie hebben. Mijnheer de minister, hoe werd die overeenkomst aangepast en voor welk personeel blijft ze geldig? Als er nog geen aanpassing is doorgevoerd, kunt u mij dan zeggen waarom dat niet het geval is en mogelijks wanneer u van plan bent om dat wel te doen?

09.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, een overeenkomst van 13 maart 2000 bestaat tussen de NMBS en de gewezen rijkswacht betreffende de toekenning van transportfaciliteiten aan de leden van haar personeel op het spoorwegnet van de NMBS, met inbegrip van de Thalys voor de trajecten tussen de Belgische stations. Deze initiële overeenkomst regelde enerzijds de rechtstreekse tenlasteneming van het werkgeversaandeel in de vervoerkosten voor het woon-werkverkeer en anderzijds de modaliteiten voor het vervoer met rechtstreekse tenlasteneming van de kostprijs door de overheid voor de uitvoering van dienstverplaatsingen.

De politiehervorming was de gelegenheid om een aanpassing van deze overeenkomst voor te stellen. Het ontwerp tot aanpassing beoogt voornamelijk de aanpassing van de gebruikte terminologie, met name de vervanging van de term "rijksmacht" door "de federale politie en de zones van de lokale politie" en de uitbreiding van de transportfaciliteiten tot de personeelsleden in uniform behorende tot de lokale politie.

09.01 **Frieda Brepoels** (VU&ID): Le 13 mars 2000, la SNCB et la gendarmerie ont conclu un accord concernant la gratuité des transports pour le personnel de police. L'accord prévoyait une évaluation après un an ainsi qu'une révision de l'accord dans le cadre de la réforme des polices. Selon la ministre Durant, la SNCB ne dispose d'aucun élément pour procéder à la révision.

Dans quelle mesure l'accord a-t-il été aménagé et quels agents concerne-t-il encore? Si aucune modification n'a été apportée à l'accord, le ministre peut-il expliquer pourquoi et préciser quand il compte procéder à l'aménagement de l'accord en question

09.02 **Antoine Duquesne**, ministre: La prise en charge directe par les pouvoirs publics de la participation patronale dans les frais engendrés par le trajet du domicile au lieu de travail ainsi que des coûts entraînés par les déplacements professionnels est réglée dans l'accord du 13 mars 2000 conclu entre la SNCB et l'ancienne gendarmerie. Cet accord a été adapté dans le cadre de la réforme des polices. Les adaptations concernent principalement la terminologie et l'élargissement des facilités de transport à la police locale en

Dit ontwerp heeft het voorwerp uitgemaakt van een eerste analyse door de NMBS. Hieruit blijkt dat de NMBS de modaliteiten van verlenging van het gratis vervoer wenst in te lassen in een ruimer protocol, met name datgene wat opgesteld moet worden in het verlengde van de rondetafel van 29 juni 2001 en dat naast de hiervoor aangehaalde elementen eveneens de aspecten van de veiligheid op en rond het spoorwegnet regelt.

Je prends toute une série de mesures pour mieux sécuriser le transport par chemin de fer, non seulement dans les gares, sur les quais, mais également dans les trains. Nous ne disposons évidemment que d'un nombre limité d'agents fédéraux qui peuvent se trouver sur des trains. Et nous allons bien entendu les affecter aux lignes les plus risquées.

Et si je comprends bien, la SNCB souhaite la présence d'un maximum de policiers en uniforme dans les trains, même quand ils rentrent chez eux. Donc, des propositions ont été faites. Cela ne me pose pas de problèmes. Mais la SNCB doit le dire clairement.

uniforme.

La SNCB a pris connaissance du projet et souhaite intégrer la notion de gratuité des transports dans un protocole plus large réglant également les mesures de sécurité à appliquer sur du réseau ferroviaire et à proximité de celui-ci.

Wij nemen concrete maatregelen om de stations, perrons en treinen beter te beveiligen, maar het aantal federale beambten dat op de treinen kan worden ingezet, is beperkt. Bijgevolg worden deze beambten op de gevaarlijkste lijnen ingeschakeld. Naar verluidt zou de NMBS willen dat federale politiebeambten in uniform op de treinen aanwezig zijn, zelfs wanneer de betrokkenen huiswaarts keren. Ik ben daar niet tegen, alleen werd terzake nog geen verzoek geformuleerd.

09.03 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik denk dat het antwoord van de minister al iets meer licht doet schijnen op de bedoeling van de wijziging van de overeenkomst, hoewel het hier nog maar over een ontwerp gaat zoals de minister zegt. Ik heb begrepen dat, en ik had dat ook enkele dagen geleden in de pers vernomen, men terug wil gaan naar een spoorwegpolitie en niet alleen op bepaalde lijnen maar ook op de perrons, waar men een aantal jaren geleden in feite de spoorwegpolitie voor een groot gedeelte afgeschaft heeft. Men ziet natuurlijk dat men wordt geconfronteerd met heel wat problemen.

09.03 Frieda Brepoels (VU&ID): Cette réponse apporte tout de même certaines précisions quant aux objectifs de la modification de la convention. Il s'agirait donc de réinstaurer la police des chemins de fer.

09.04 Antoine Duquesne, ministre: Excusez-moi de vous interrompre mais les policiers du rail n'ont pas été supprimés. Ils sont toujours là. Ils ont simplement été, il y a quelques années, intégré dans la gendarmerie. Et nous les affectons maintenant aux gares des lignes les plus risquées. Et je crois que leur effectif devra être augmenté.

09.04 Minister Antoine Duquesne: Die dienst werd niet afgeschaft. Wel werden ze bij de rijkswacht ondergebracht en ze worden in de meest risicovolle stations ingezet. Ik denk dat hun aantal zal moeten worden verhoogd.

09.05 Frieda Brepoels (VU&ID): Ik denk dat dit gebeurt door de centralisatie van de mensen. In Limburg bijvoorbeeld, waar de centralisatie in Leuven was, ondervond men ter plekke veel problemen omdat men de mensen natuurlijk niet altijd ter plaatse had op het ogenblik dat er problemen waren, in tegenstelling tot vroeger toen de mensen veel meer verspreid waren over de verschillende stations.

09.05 Frieda Brepoels (VU&ID): La centralisation a posé beaucoup de problèmes. Auparavant, les policiers étaient répartis entre les gares.

Los van de spoorwegpolitie is het mij toch nog niet duidelijk – en ik denk dan vooral aan de gemeentebesturen – waar zij in de toekomst kunnen op rekenen. Wie zal dat gratis vervoer betalen voor politiemensen en ook voor de lokale politie in uniform zoals u zegt? Zo is het tenminste in het ontwerp voorzien. Ik heb echter niet zo goed begrepen wat de NMBS als zodanig naar uitbreiding wil voorzien, ook wat gratis vervoer en het woon-werk-verkeer betreft. Kunt u zeggen binnen welke termijn dat duidelijk zal worden?

Que peut espérer la police à l'avenir? Qui paiera les réformes qui seront entreprises à son profit? La SNCB va-t-elle prévoir une extension des liaisons domicile-lieu de travail? Quand saura-t-on à quoi s'en tenir à cet égard?

09.06 Antoine Duquesne, ministre: Je souhaite que la SNCB clarifie ses positions. Si j'ai bien compris, son souhait est qu'il y ait un maximum de policiers en uniforme sur les trains, même quand ils retournent chez eux. Car il est vrai qu'un policier, même quand il rentre chez lui, reste un policier. Et j'imagine que dans leur analyse, c'est un élément qui peut contribuer au sentiment de sécurité.

La SNCB ne doit plus attendre. Je suis prêt à tout, mais ils doivent dire clairement ce qu'ils veulent. Lors de la table ronde du 29 juin, un certain nombre de mesures ont été discutées et j'ai pris les décisions qui s'imposaient. J'ai signé hier une nouvelle circulaire, notamment en ce qui concerne les gares et les lignes à risques.

Vous vous souviendrez que j'ai fait voter par le parlement une extension des missions des services de gardiennage dans l'enceinte des gares, qui sont un lieu public d'un type particulier.

Donc, j'attends que la SNCB me fasse connaître clairement ses demandes et ses propositions.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

De **voorzitter**: De vraag nr. 6867 van de heer Olivier Chastel wordt naar een latere datum verschoven.

10 Question de M. Richard Fournaux au ministre de l'Intérieur sur "la réforme des polices – création d'un corps de sécurité" (n° 6884)

10 Vraag van de heer Richard Fournaux aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de politiehervorming – oprichting van een veiligheidskorps" (nr. 6884)

10.01 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, ma question ne sera pas longue car je sais d'expérience qu'en ce qui concerne la réforme des polices, les choses évoluent chaque jour. Ainsi, la situation est sensiblement différente au moment où on introduit une question et lorsqu'elle est mise à l'ordre du jour des travaux parlementaires.

Avec quelques collègues, dont M. Mayeur, je me suis rendu hier chez M. le premier ministre, en présence du ministre de l'Intérieur, et j'ai entendu qu'il existait une possibilité d'accord concernant la création de ce corps de sécurité. Je ne vais pas expliquer en quoi il est important de le faire. Je préfère demander à M. le ministre qu'il nous dise dans quel délai ce projet sera concrétisé.

Une question subsidiaire concerne la collaboration entre les départements de la Défense nationale et de l'Intérieur quant à la création de ce corps de sécurité.

10.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, ainsi que l'a dit M. Fournaux, j'ai eu le plaisir de le rencontrer hier matin et j'ai, comme lui, entendu les déclarations du premier ministre.

Je suis évidemment demandeur en la matière car je me rends compte des charges que le transport des détenus peut représenter, spécialement dans certaines zones de police et malgré les transferts de gendarmes qui ont été opérés. Je soutiens donc pleinement cette initiative, qui ne dépend pas de moi mais plus spécialement du ministre de la Justice et, pour une part, du ministre de la Défense nationale.

Monsieur Fournaux, vous avez bien entendu le premier ministre nous dire qu'il espérait, dans les prochaines semaines, soumettre un projet

09.06 Minister **Antoine Duquesne**: De NMBS dient haar standpunt te verduidelijken. Blijkbaar wenst zij een maximale aanwezigheid van politiebeambten in uniform op de treinen, ook wanneer zij naar huis gaan.

Ik nam een reeks beslissingen en ondertekende gisteren nog een circulaire betreffende de risicostations en -lijnen. Ik verwacht van de NMBS duidelijkheid omtrent haar voornemens.

10.01 Richard Fournaux (PSC): Ik leid uit de verklaringen van de eerste minister af dat er een akkoord bestaat over de veiligheidskorpsen.

Ik zal de eerste minister bijkomende vragen over de inhoud van dit akkoord stellen.

Hoe is de verhouding tussen de ministeries van Landsverdediging en Binnenlandse Zaken wat de oprichting van dit korps betreft?

10.02 Minister **Antoine Duquesne**: Ik steun dit initiatief dat echter niet onder mij maar onder de eerste minister en de minister van Landsverdediging ressorteert. Elke week dring ik aan op de oprichting van dit korps.

au gouvernement. Quoi qu'il en soit, soyez assuré que j'insisterai toutes les semaines pour qu'il en soit ainsi.

10.03 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le ministre, vous savez que ma zone compte un palais de justice et une prison, ce qui représente une charge de travail hebdomadaire de 100 heures. Donc, pour une petite zone de police comme celle-là, la problématique du transfert des détenus n'est pas négligeable. Je vous remercie donc de soutenir ce projet.

Je me permettrai néanmoins de solliciter de votre part, en attendant la création de ce corps de sécurité – qui, au regard du travail législatif et du temps nécessaire à la concrétisation, ne se fera certainement pas avant deux ans –, de prendre une mesure temporaire en vue d'aider les zones qui ont, en leur sein, un palais de justice ou une prison.

Dans ma zone, je puis vous dire que nous sommes particulièrement sollicités par la zone de Basse-Meuse, dans la région de Liège, qui connaît un très gros problème à ce niveau-là. Une mesure temporaire ne serait donc pas malvenue.

10.04 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur Fournaux, vous me faites répéter ce que j'ai dit à M. Annemans tout à l'heure.

Dans le passé, quels étaient les hommes que nous utilisions pour ces missions? C'étaient les gendarmes des brigades locales. Ces hommes ont été transférés aux polices locales.

Contrairement à ce que l'on pense souvent à tort, la police fédérale n'a plus d'effectif disponible sur le terrain. Les seuls effectifs dont nous pouvons disposer, c'est la réserve fédérale, qui est déjà surchargée de missions. Il est donc évident que pour l'instant, il faut utiliser au maximum les disponibilités résultant du transfert des gendarmes issus des anciennes brigades de gendarmerie.

Je fais tous les efforts possibles et imaginables là où ils se justifient. Mais en tout cas, monsieur Fournaux, bien que je le regrette, je ne puis pas encore faire de miracles. C'est la raison pour laquelle j'insiste pour la mise en place de ce corps de sécurité. Je me réjouis de l'énergie témoignée par le premier ministre. Il a dit hier qu'il pourrait être procédé à un recrutement spécial de gardiens de prison, de manière à pouvoir constituer ce corps avec quelque 150 personnes. Il s'agirait de militaires ou de gardiens de prison.

Ce que le premier ministre dit aussi, c'est que tant que le gouvernement fédéral n'a pas une vision précise des surcoûts engendrés par la mise en place de la réforme des polices au niveau local, on ne peut pas réfléchir en termes de moyens budgétaires supplémentaires.

En effet, il est difficilement compréhensible de ne plus pouvoir faire aujourd'hui ce que l'on faisait hier avec les mêmes effectifs. Tout cela, vous le savez, est en cours. Si nécessaire, des moyens budgétaires complémentaires devraient être dégagés par le gouvernement fédéral lors du contrôle budgétaire des mois de juin et de juillet prochains.

10.05 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le président, je serai bref.

Monsieur le ministre, je l'ai déjà dit plusieurs fois à M. Flahaut, votre collègue, je pense qu'il existe un problème au niveau de la Défense nationale lorsqu'on évoque cette possibilité. Il y a actuellement, à la

10.03 Richard Fournaux (PSC): In mijn arrondissement vertegenwoordigt het gevangenenvervoer 100 werkuren op weekbasis, wat niet gering is.

Dienen er geen tijdelijke maatregelen te worden genomen in de zones die een justitiepaleis of een gevangenis herbergen?

10.04 Minister Antoine Duquesne: Vroeger werden de rijkswachters ingezet in de lokale rijkswachbrigades. Nu zijn zij echter naar het lokale niveau overgeheveld. Wij kunnen alleen nog een beroep doen op de federale reserve, die al overbelast is. Wij stellen alles in het werk opdat dit veiligheidskorps het licht zou zien.

De eerste minister, die zich over dit dossier ontfermt, preciseerde dat bij een gebrek aan voldoende manschappen via een bijzondere procedure cipiers konden worden aangeworven voor dit veiligheidskorps, dat in het begin 150 man zou tellen. Zolang de regering geen precies zicht heeft op de meerkosten ten gevolge van de hervorming van de politiediensten op lokaal niveau, is de toekenning van extra begrotingskredieten uitgesloten.

Momenteel is een studie aan de gang over die meerkosten; tijdens de begrotingscontrole van juli eerstkomend zal worden onderzocht welke bijkomende kredieten zouden moeten worden uitgetrokken.

10.05 Richard Fournaux (PSC): Bij de militaire politie wordt een aantal mensen momenteel onvoldoende ingezet. Men zou van hun diensten gebruik kunnen

police militaire, des tas de gens qui sont sous-employés, qui sont formés et motivés et, excusez-moi de le dire, qui n'ont "rien à foutre". Ces gens pourraient être utilisés et, pour une question idéologique ou autre, on sent une résistance à les utiliser.

Quant aux miracles, si vous ajoutiez à votre mouvement la lettre C, peut-être pourriez-vous commencer à en faire.

10.06 **Antoine Duquesne**, ministre: Monsieur Fournaux, je ne porte pas de jugement sur ce qui se passe dans d'autres départements. Mais pour ce qui me concerne, je trouve malheureux, quand on voit les phénomènes de criminalité que l'on doit affronter, de devoir utiliser près de 500 hommes pour l'ensemble du territoire afin d'accomplir des missions dont, heureusement, seul un certain nombre sont des missions à risques.

J'insiste vraiment pour que l'on trouve rapidement une solution à ce problème.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

De **voorzitter**: Aangezien de heer Geert Bourgeois niet aanwezig is, vervalt zijn vraag nr. 6897.

11 **Interpellatie van de heer Guido Tastenhoye tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de Antwerpse 'intifada' van woensdag 3 april 2002 en de falende ordehandhaving" (nr. 1214)**

11 **Interpellation de M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "'l'intifada' anversoise du mercredi 3 avril 2002 et les déficiences du maintien de l'ordre" (n° 1214)**

11.01 **Guido Tastenhoye** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, laten we deze interpellatie alvast beginnen met de conclusie betreffende de gewelddadige pro-Palestijnse betoging in Antwerpen van 3 april 2002. Zowel het inwinnen van inlichtingen als de inschatting en het maken van een risicoanalyse, zowel het niet doen naleven van een feitelijk betogingsverbod als een totaal ontoereikende ordehandhaving op het terrein hebben ertoe geleid dat die zonnige derde apriildag in het geheugen van de Antwerpenaars zal gegrift staan als de dag dat de Intifada aan de Schelde losbrak. De hoofdschuldigen daarvan zijn eens te meer de burgemeester, de zogenaamde veiligheidsschepen en de korpsleiding van de Antwerpse politie die over de hele lijn jammerlijk faalden.

Pas op dinsdag 2 april, de dag voordien, kwam de politie erachter dat de dag later een anti-joodse betoging in Antwerpen zou plaatsvinden hoewel er reeds een week eerder pamfletten in het Arabisch bij de allochtone bakker en slager uithingen. Op de website van de organiserende Europese Arabische Liga werd opgeroepen tot deelname aan de manifestatie.

Dan vraagt men zich toch af of de inlichtingendiensten slapen? Wat deed de OD, de opsporingsdienst van de Antwerpse politie? Wat deed de Veiligheid van de Staat? Ze hadden het misschien te druk met het volgen van parlementsleden van het Vlaams Blok? We herinneren aan de Blijde Intrede in Antwerpen in januari 2000 toen de OD wekenlang op voorhand inlichtingen probeerde te verzamelen en er een gigantische ordemacht op de been was, zowel in gevechtscledij als in burger om enkele tientallen Vlaams-nationalisten en republikeinen met veel machtsvertoon van de straat te plukken en op te pakken. Het showmannetje Luc Lamine, de Antwerpse korpschef, die in de allereerste plaats met zijn narcistische imagebuilding bezig is, gewaardeerde trots van het ondenadig toepassen van wat hii toen de

maken, maar om principiële redenen weigert men hen in te schakelen.

10.06 **Minister Antoine Duquesne**: Ik dring er echt op aan dat snel een oplossing voor dat probleem zou worden gevonden.

11.01 **Guido Tastenhoye** (VLAAMS BLOK): Le 3 avril dernier, une violente manifestation pro-palestinienne s'est déroulée à Anvers. Les Anversoises se souviendront de ce jour comme de celui où a éclaté l'intifada dans la cité scaldéenne. La faute en incombe au bourgmestre, à l'échevin de la sécurité et au chef de corps de la police: trop peu d'informations avaient été recueillies au préalable, la manifestation a eu lieu malgré une interdiction de fait et le maintien de l'ordre était insuffisant. Qu'en était-il de "l'intimidation contrôlée" de Luc Lamine, alors que cette fois elle aurait été bien nécessaire. Cette manifestation n'était pas une surprise: des tracts en arabe avaient été distribués longtemps à l'avance. Où était le service d'ordre?

Le bourgmestre aurait dû interdire tout rassemblement au lieu de tolérer la manifestation. L'effectif des forces de l'ordre avait été prévu pour 300 à 500 manifestants alors que l'on a compté entre 2000 et 3000 manifestants.

gecontroleerde intimidatie noemde.

Waar was op 3 april die gecontroleerde intimidatie toen ze echt nodig was? Zelf werd ik tijdens de Blijde Intrede in Gent in maart van 2000 hardhandig van straat geplukt, in een politiebus geduwd en een hele dag opgesloten in een naakte politiecel zonder eten en drinken hoewel ik niet met stenen wilde smijten, niet over auto's wilde lopen, geen etalages wilde ingooien, geen winkels wilde plunderen, geen joden in hun eigen wijk wilde aanvallen en geen gehandicapte vrouw in een rolstoel wilde molesteren. Dit zijn nochtans allemaal dingen die de allochtone moslims in Antwerpen vrij ongestoord konden doen.

Wat bezielt in godsnaam een stadsbestuur van de grootste stad van Vlaanderen met een zeer grote joodse populatie om op een woensdagnamiddag, in de drukste winkelstraat van Antwerpen, op amper enkele honderden meters van de joodse diamantwijk, zich een anti-joodse, pro-Palestijnse moslimbetoging te laten vormen? Zijn de burgemeester, haar zogenaamde veiligheidsschepen en de politieleiding dan helemaal waanzinnig geworden? Er werd geen toelating voor de betoging aangevraagd en dus was ze in principe verboden. De burgemeester vaardigde echter geen samenscholingsverbod uit en besloot de betoging te zullen gedogen. Meer nog, er werd door enkele politiecommissarissen met de organisatoren onderhandeld over het te volgen tracé en er werden afspraken gemaakt. Wat deze afspraken waard zijn gebleken, weten we intussen.

De ingezette manschappen en middelen waren totaal ontoereikend. De politie had omwille van de gebrekkige informatieverwerking en een verkeerde risicoanalyse een 300-tal, maximum 500 betogers verwacht. Uiteindelijk werden het er meer dan 2.000, volgens sommige kranten zelfs 3.000, met een harde kern van minimum 500 betogers. Nogal wat betogers kwamen uit Brussel en uit een aantal Antwerpse randgemeenten. De politie-inzet bij de aanvang van de betoging was zeer beperkt, twee pelotons TPI wat staat voor Tactische Politie-Interventie, goed voor in totaal 48 manschappen plus officieren. Het ging dus om 24 agenten per peloton die werden bijgestaan door een 20-tal agenten van de OD in burger.

Burgemeester Detiège heeft het in haar verweer telkens over een 200-tal ingezette agenten wat uiteraard een zeer gekleurde visie van de feiten is. In totaal werden er inderdaad na uren mobilisatie in de wijkkantoren bij de verkeerspolitie, de ARB-ploegen en de federale reserve 204 agenten bijeengeschaapt. Indien deze 200 agenten vanaf het begin van de manifestatie voorzien van de juiste middelen, de betoging hadden begeleid, waren er wellicht nooit rellen geweest. Tevens moet men zich durven afvragen wat er zou zijn gebeurd indien er zich elders in de stad eveneens rellen hadden voorgedaan want zowat alle manschappen waarover de politie beschikte, waren inderhaast opgetrommeld richting Centraal-Station. De rest van Antwerpen werd onbeschermd aan zijn lot overgelaten.

De aanvankelijke politie-inzet was dus totaal ontoereikend om deze niet toegelaten manifestatie te beheersen, laat staan te controleren.

Met uitzondering van de opgeroepen agenten van de federale reserve en sommige leden van de TTI-pelotons beschikte bijna niemand van de overige agenten over schilden, mes- en stootwerende vesten, helmen en lange wapenstokken. Vele in der haast opgetrommelde agenten arriveerden in hemdsmouwen, zeker niet uitgerust om rellen te bedwingen. De middelen waarover de Antwerpse politie beschikt om deraaiende risicobetoonaan te beaeleiden en in de hand te houden.

La bourgmestre Detiège parle d'environ deux cents agents mais il a fallu des heures pour les mobiliser. Que se serait-il passé si des émeutes avaient éclaté en d'autres endroits? Les effectifs policiers initiaux étaient totalement insuffisants. Il y avait trop peu de boucliers, de casques et de matraques. Les moyens disponibles n'ont pas été déployés et il n'y avait aucune autopompe. Les camionnettes blindées étaient stationnées à la caserne du Luchtbal. Trois de ces véhicules UM seulement sont intervenues. L'équipe ISPRA n'a pas été mobilisée. Il n'y avait pas de chevaux de frise, pas de policiers à cheval. Aucun gaz lacrymogène n'a été utilisé et la police fédérale n'a mis que vingt agents à la disposition de la ville. L'autopompe est entrée en action sans concertation avec le police locale.

Les commerçants et les habitants ont émis de vives critiques. Toute l'attention s'est concentrée sur le quartier juif. Dans les autres parties de la ville, les pillages étaient permis. Ce fut un chaos sans précédent. La Ligue arabe flirte ouvertement et impunément avec des organisations terroristes telles que le Hamas et le Jihad. C'est inouï.

Le ministre est-il en mesure de décrire de manière détaillée ces irrégularités? Comment se fait-il que cette manifestation ait été sous-estimée à ce point par les polices fédérales et locales et par la sûreté de l'Etat? Par qui était-elle organisée? Pourquoi si peu de personnel et de matériel ont-ils été engagés? Qui était en charge du maintien de l'ordre? Quelle explication a été donnée pour justifier les manquements? Combien de manifestants ont été arrêtés et combien, parmi ces derniers, feront l'objet de poursuites judiciaires? Quel est l'étendue des dégâts et qui va intervenir dans le dédommagement? Quel est le montant des pertes encourues par De Lijn à la suite de l'immobilisation de tous les trams et bus? Quelles mesures seront prises pour éviter de telles intifadas

werden niet ingezet. Het waterkanon van de federale politie was niet ter beschikking gesteld en arriveerde pas een uur na het uitbreken van de eerste rellen. Om niet nodeloos te provoceren – zoals dat wordt genoemd – werden bij het begin van de manifestatie agenten zonder gevechtsgewaad ingezet. Er waren nauwelijks schilden, wapenstokken en helmen ter beschikking. De speciaal door de Antwerpse politie aangekochte peperdure ME-wagens – gepantserde, rebestendige bestelwagens van Mercedes met slagvrije ruiten en extra helmen, schilden, wapenstokken en gasmaskers aan boord – stonden voor het grootste deel op de kazerne van Luchtbal geparkeerd. Zij bleven daar staan omdat de chauffeurs al naar huis waren. Slechts drie ME-wagens zijn ingezet, terwijl de Antwerpse politie over een tiental van dergelijke wagens beschikt. Dat verklaart waarom gewone en uiterst kwetsbare patrouillewagens konden kapot worden geslagen. De ISPRA-ploeg, een speciaal voor ordediensten opgeleid team agenten, onder meer uitgerust met grote bussen pepperspray, was niet ter beschikking en werd ook niet gemobiliseerd. Friese ruiters en politie te paard waren niet voorhanden. Er was geen cavalerie aanwezig, er werd geen traangas gebruikt, de opgeroepen federale reserve arriveerde uren te laat en leverde dan nog maar 20 agenten in plaats van de toegezegde 50 agenten.

Ook de coördinatie tussen de ordediensten onderling verliep chaotisch. Van een gezagsstructuur was nauwelijks sprake. Door de chaos en de paniek werden tegenstrijdige bevelen gegeven. De federale politie met waterkanon aanvaardde de bevelen van de lokale politie niet en nam eigen initiatieven. Zo was er de inzet van het waterkanon in de Ommeganckstraat om de harde betoging uiteen te drijven, terwijl de lokale politie aan de andere kant van de straat juist volop bezig was met het samendrijven van de betogers om tot arrestaties te kunnen over te gaan. De federale politie vond er dus niets beters op om op dat ogenblik de betogers uiteen te spuiten zodat veel minder personen konden worden opgepakt dan de bedoeling was.

Er kwam veel kritiek van handelaars, middenstanders en wijkbewoners op het optreden van de politie. De politieorders waren duidelijk. De joodse wijk moest hoe dan ook gevrijwaard en beschermd worden en wat elders gebeurde was duidelijk van ondergeschikt belang. Dit leidde dan ook tot onverantwoorde toestanden waarbij de politie niet of nauwelijks ingreep toen winkelvitrines kapot werden geslagen en winkels werden geplunderd. Middenstanders of handelaars die intussen de 101-centrale belden met de vraag om bijstand of hulp, kwamen tot de conclusie dat de centrale overbelast was.

Ik kom tot mijn conclusie, mijnheer de minister. Het was één grote chaos, zoals men zelden heeft meegemaakt. Organisaties zoals de fameuze Arabisch-Europese Liga – waarover mijn collega Gerolf Annemans de minister van Justitie nog uitgebreid zal ondervragen – kunnen openlijk flirten met terroristische organisaties zoals Hamas en Hezbollah. Vandaag kunnen zij in Antwerpen oproepen tot een jihad. Zij kunnen dood aan de joden roepen. Dat zij dat ongestraft kunnen doen, is totaal onaanvaardbaar.

Ik overloop kort mijn vragen, mijnheer de minister.

Kunt u een gedetailleerd verslag geven van de gebeurtenissen op 3 april? Hoe komt het dat die anti-Israëlische betoging zo zwaar werd onderschat door lokale en federale politie en door de Veiligheid van de Staat? Wie heeft deze antisemitische betoging georganiseerd? Waarom zijn er zo weinig manschappen en materiaal ingezet? Wie had de leiding over de ordehandhaving? Hoe worden de tekortkomingen uitaeleat? Hoeveel betoers zijn uiteindeleik aearresteerd en hoe veel

à Anvers et dans le reste du Pays? Je me réfère ici à la manifestation annoncée pour dimanche prochain. En effet, la Ligue arabe européenne ne respecte plus l'interdiction de manifester et de se rassembler. Le ministre envisage-t-il de prendre des mesures à l'encontre de la bourgmestre et de l'échevin de la sécurité anversoï? Les organisateurs de la manifestation non autorisée sont-ils considérés comme des complices coupables d'incitation à la violence?

Le Comité P et l'Inspection générale ont-ils été intégrés aux services d'ordre pour examiner les erreurs des dirigeants du corps de police? Le ministre a-t-il déjà pris des mesures visant à envoyer un commissaire spécial du gouvernement à Anvers et à charger celui-ci de coordonner la politique en matière de sécurité?

zullen er daarvan gerechtelijk worden vervolgd? Wat is de schade van de plunderingen, toegebracht aan privé-eigendom en openbare voorzieningen? Wie zal voor deze schade opdraaien? Welke verliezen heeft De Lijn geleden, die alle tram- en busverkeer in de stad moest stilleggen?

Er werden ook vele tram- en bushokjes vernield.

Welke maatregelen werden er getroffen en door welke instanties, om dit soort intifadas in de toekomst in Antwerpen en in heel België te voorkomen? In het licht van deze kwestie wijs ik erop dat er volgende zondag opnieuw een betoging is aangekondigd, hoewel de burgemeester van Antwerpen nu wel gedaan heeft wat ze ook op 3 april had moeten doen: het afkondigen van een betogings- en samenscholingsverbod. Dat is nu gelukkig wel gebeurd. Ik verwittig u nu al dat de Arabisch-Europese Liga zich daar niet bij neer wenst te leggen en al heeft aangekondigd toch te zullen manifesteren.

Welke verantwoordelijkheid legt de minister bij de Antwerpse burgemeester en de schepen van Veiligheid voor het gedogen van een betoging waarvoor geen toelating werd gevraagd en die dus per definitie verboden was en voor het niet uitvaardigen en doen naleven van het samenscholingsverbod? Zal de minister maatregelen treffen tegen de burgemeester en schepen van Veiligheid wegens grove nalatigheid?

Welke verantwoordelijkheid legt de minister bij de organisatoren van deze niet toegelaten betoging? Worden ze als medeplichtigen beschouwd die eventueel hebben aangezet tot gewelddaden, hetgeen een strafbaar feit is?

Werden het Comité P en de Inspectie Generaal voor de Politiediensten reeds ingeschakeld om na te gaan welke eventuele fouten de korpsleiding heeft gemaakt bij de voorafgaande risicoanalyse van de manifestatie en bij de eigenlijke ordehandhaving?

Heeft de minister reeds maatregelen getroffen met het oog op het sturen van een bijzondere regeringscommissaris naar Antwerpen, die daar de coördinatie van het veiligheidsbeleid op zich zal moeten nemen, gezien het falen van de burgemeester en de korpsleiding, teneinde de criminaliteit en het geweld hard aan te pakken en opnieuw rust en orde te doen heersen in de Scheldestad?

11.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega Tastenhoye, volgens de gegevens die de politie van Antwerpen mij heeft bezorgd, kan ik u het volgende meedelen.

Wat de eerste vraag betreft, op dinsdagochtend 2 april 2002 ontving de cel Info van de lokale politie van Antwerpen telefonische berichten van de Veiligheid van de Staat over een mogelijke pro-Palestijnse manifestatie op 3 april 2002. De bestuurlijke en gerechtelijke overheden werden via een bestuurlijk verslag op de hoogte gebracht om 11.45 uur.

In de loop van diezelfde middag werden de eerste pamfletten aangetroffen, waarin werd opgeroepen tot een samenkomst op de Meir op 3 april 2002 om 17.30 uur. Het ging om een manifestatie die niet werd aangekondigd en waarvoor ook geen aanvraag tot toelating werd ingediend.

De eerste signalen werden door de dienst Info van de politie van Antwerpen pas waargenomen op 2 april 2002. Er werd onmiddellijk een risicoanalyse gemaakt en er werd onmiddellijk personeel opgeroepen

11.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Le matin du 2 avril, la police d'Anvers a été avertie de l'organisation éventuelle, le 3 avril, d'une manifestation pro-palestinienne. Celle-ci n'avait pas été annoncée et aucune autorisation n'avait été demandée.

La police a averti les autorités administratives et judiciaires à 11h.45. En dépit du peu de temps disponible, 170 policiers ont été mobilisés. La police fédérale aurait mis à disposition 20 policiers et une autopompe.

Le 3 avril, la police fédérale a eu, de sa propre initiative, un entretien

om de ordedienst te verzekeren. Niettegenstaande de korte tijdsspanne is men erin geslaagd 170 manschappen op te roepen. De federale politie zou in Brussel een peloton van 20 manschappen en een waterkanon als reserve ter beschikking houden.

Op initiatief van de lokale politie werd op woensdagochtend 3 april 2002 een onderhoud gevoerd met de organisator van de manifestatie. Deze gaf te kennen dat het zou gaan om een gebeuren in gezinsverband, met ongeveer 500 tot 1.000 manifestanten. Met de verantwoordelijke werd overeengekomen dat de manifestatie sereen en statisch zou verlopen op de Teniersplaats. Er werd nadrukkelijk op gewezen dat er niet mocht worden gemanifesteerd op de Meir en dat de Leien niet mochten worden overgestoken. Er werd eveneens afgesproken dat de manifestanten na de betoging langs een van de zijstraten zouden afvloeien.

Tijdens de manifestatie probeerden betogers toch in de richting van de Meir te gaan, wat door een cordon van politieagenten werd verhinderd. Na de ontbinding van de manifestatie is echter een harde kern van voornamelijk jonge allochtonen op de Teniersplaats blijven rondhangen. Die groep is begonnen met het aanbrengen van vernielingen en is in kleinere groepjes tot in de diamantwijk doorgedrongen. Er werden vernielingen aangebracht aan stadsmeubilair, telefoon- en bushokjes, auto's en uitstalramen. Sommigen gingen ook over tot plunderingen in etalages die werden ingeslagen, of ze molesteerden voorbijgangers. Het grootste deel van die groep herrieschoppers kon uiteindelijk worden geïsoleerd, omsingeld, opgepakt en aangehouden. Sommigen van hen werden trouwens voorgeleid.

Ik kom tot de tweede vraag. Zodra de politiediensten kennis hebben gekregen van de manifestatie die op til was, in de ochtend van 2 april 2002, werd onmiddellijk een risicoanalyse gemaakt en werden manschappen opgeroepen, zonder de gewone dagelijkse werking in het gedrang te brengen. De betoging werd geëvalueerd in samenwerking met de organisator en de nodige afspraken voor een goed verloop werden gemaakt. Het grootste deel van de betogers hield zich trouwens aan de afspraken en verliet de plaats via een zijstraat, zoals voorzien.

Ik kom tot de derde vraag. De betoging werd georganiseerd door de Arab European League en door de Unie van Arabische Ondernemers. Zij riepen de betogers op door pamfletten voor de ondersteuning van het Palestijnse volk.

Ik kom tot de vierde vraag. Rekening houdend met de hoogdringendheid en met het personeel dat op 3 april 2002 ter beschikking was, en zonder de dagelijkse werking in het gedrang te brengen, werden toch nog 170 politieagenten opgeroepen. Vanwege de federale politie mag men daarbij het volledige effectief van het piket DAR, dat als nationale reserve voor onvoorziene gebeurtenissen fungeert en uit 20 manschappen bestaat, en een spoeiwagen met zijn bemanning van 5 manschappen rekenen.

Dat bleek voldoende te zijn, rekening houdend met de gegevens waarover de politie toen beschikte.

Vijfde vraag: de leiding van de ordediensten werd verzekerd door de waarnemende korpschef van de lokale politie van Antwerpen die de evenementen volgde in de beleidskamer. De leiding van de operatie op het terrein was in handen van de commissaris met weekdienst. Zij stelden geen tekortkomingen vast in het optreden van de politiediensten.

avec les organisateurs de la manifestation qui attendaient entre 500 et 1000 manifestants. Il a été convenu que la manifestation se déroulerait pacifiquement sur la Teniersplaats et que le Meir et le Leien ne seraient pas traversés, ce qui, d'ailleurs a été respecté.

Ce n'est qu'après la dislocation de la manifestation qu'un noyau dur, principalement constitué de jeunes allochtones, a continué à s'attarder sur la Teniersplaats, pour s'enfoncer ensuite dans le quartier diamantaire, y causant des dommages divers et insultant les passants. La majorité des membres de ce groupe ont été arrêtés.

La manifestation était organisée par la Ligue arabe européenne et l'Union des Entrepreneurs Arabes. Ceux-ci avaient convoqué les manifestants à l'aide de pamphlets appelant au soutien du peuple palestinien.

Le nombre de policiers mobilisés était suffisant, compte tenu des données dont la police disposait.

Le chef de corps faisant fonction de la police locale d'Anvers a dirigé les services d'ordre à partir du poste de commandement. Sur le terrain, les opérations ont été menées par le commissaire de service en semaine. Ces derniers n'ont constaté aucun manquement dans les interventions policières.

Soixante manifestants ont été arrêtés, parmi lesquels 14 ont été poursuivis. Six personnes sont encore en détention à l'heure actuelle.

Nous ne disposons pas encore d'une estimation précise de l'étendue des dégâts. Les devis ne sont établis qu'ultérieurement et ne sont donc pas joints immédiatement aux procès-verbaux.

L'analyse des coûts dus à l'arrêt des transports en commun doit encore être affinée. Six autobus, deux trams et un véhicule de contrôle ont été endommagés: les

Zesde vraag: in totaal werden 60 betogers bestuurlijk aangehouden. 14 daarvan werden gerechtelijk aangehouden en op het gerechtshof voorgeleid. Zes personen blijven tot op heden aangehouden.

Zevende vraag: wat de omvang van de schade betreft, kunnen de politiediensten tot nu toe nog geen raming geven. De schade is vrij groot en zeer verscheiden van aard. In een aantal gevallen is of zal aangifte worden gedaan buiten het Antwerpse. De schadebestekken worden pas later opgesteld en niet onmiddellijk bij het proces-verbaal gevoegd.

Achtste vraag: de kostenanalyse met betrekking tot het stilleggen van het openbaar vervoer moet nog worden uitgewerkt. Er werden in totaal zes autobussen, twee trams en één controlevoertuig beschadigd. De schadebestekken zijn echter nog in opmaak.

Negende vraag: de korpsleiding van de politie van Antwerpen heeft beslist om vrijwel permanent mensen van de dienst Informatie in te zetten zodat op elk signaal of aanwijzing kan worden gereageerd. Bovendien worden zo veel mogelijk mensen in stand-by gehouden om op elk voorval snel en accuraat te kunnen inspelen. De contacten met de verschillende gemeenschappen zijn opgedreven, waarvoor de cel Diversiteit werd ingeschakeld om tot een betere communicatie te komen. Het toezicht op de risicopunten is aangevuld met leden van de federale politie.

Tiende vraag: aangezien het hier ging over een betoging die niet was aangekondigd en er dus geen afspraak of toelating was gebeurd, stond de burgemeester voor een voldongen feit. Gelet op de omstandigheden kon men logischerwijze niet het risico lopen om de samenscholing uiteen te drijven ten koste van de veiligheid. Men heeft dus geen schuld en er zullen dus geen maatregelen worden getroffen.

Elfde vraag: alle verantwoordelijkheid ligt uiteraard bij de organisatoren van de betoging. Er zal door het gerecht worden onderzocht of zij kunnen worden beschouwd als medeplichtigen en of zij mogelijk hebben aangezet tot gewelddaden. In voorkomend geval zullen zij vervolgd worden.

Twaalfde vraag: zoals ik reeds heb aangehaald, treft de korpsleiding geen schuld en worden de inspectiediensten dus niet door mij ingeschakeld.

Dertiende vraag: tot nu toe is er geen enkele reden om een speciale regeringscommissaris naar Antwerpen te sturen.

11.03 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, ik dank u voor de antwoorden maar ben niet tevreden over de inhoud ervan. Ik besef dat u maar ten dele verantwoordelijk bent voor de inhoud, want u bent voor uw inlichtingen afhankelijk van de Antwerpse politie die ze u heeft verschaft en die is in feite rechter en partij. De Antwerpse politie zegt over zichzelf dat ze het allemaal zo goed heeft gedaan. Nochtans blijkt uit de feiten die u daarnet zelf naar voren hebt gebracht, overduidelijk dat de korpsleiding heeft gefaald en niet de straatagenten, die enkel bevelen uitvoeren, voor zover ze bevelen krijgen. Er zijn enorm veel tegenstrijdige bevelen geweest, zodanig dat niemand nog wist wat hij eigenlijk moest doen. Het is de korpsleiding die heeft gefaald en de politieke verantwoordelijken in Antwerpen, de burgemeester en de veiligheidsschepen voorop.

Wanneer u antwoordt op vraag 10 dat de burgemeester voor een

devis n'ont pas encore été complètement établis.

La police anversoise met en permanence à disposition du personnel du service Information pour réagir au moindre signal. Un maximum de personnes restent en stand-by. On fait appel à la cellule Diversité pour mieux communiquer avec les différentes communautés. Des agents de la police fédérale apportent une aide pour la surveillance des points à risques.

Etant donné que la manifestation n'avait pas été annoncée, la bourgmestre s'est trouvée devant le fait accompli. Par souci de sécurité, elle n'a pas donné l'ordre de disperser la manifestation par la force. Elle n'a commis aucune faute.

Les organisateurs de la manifestation portent toute la responsabilité. S'il est possible de les considérer comme des complices, ils seront poursuivis en justice. Les chefs de corps n'ont pas commis d'erreur. Il n'y a pas non plus de raison valable pour envoyer un commissaire du gouvernement à Anvers.

11.03 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Le ministre est tributaire des informations qu'il reçoit de la police d'Anvers, dont les fonctionnaires dirigeants ont manqué à leurs devoirs. Les responsables politiques n'ont eux non plus pas été à la hauteur de leur mission. La bourgmestre a omis de décréter une interdiction de rassemblement et n'a pas mobilisé suffisamment de moyens.

Je me félicite que la Justice examine les mesures qui pourraient

voldongen feit stond omdat er plotseling samenscholingen waren na de betoging, dan is dat juist de schuld van de burgemeester die heeft nagelaten om voorafgaandelijk een samenscholingsverbod uit te vaardigen. Wanneer een betoging niet is toegelaten en niet wordt aangevraagd en men honderden manifestanten verwacht op enkele honderden meters van de joodse wijk, dan had men een samenscholingsverbod moeten uitvaardigen en had men daarvoor de nodige middelen moeten inzetten. Dat is de kern van de zaak.

Wat mij wel plezier doet, is dat het gerecht verder zal onderzoeken of de organisatoren als medeplichtigen kunnen worden beschouwd en of zij hebben aangezet tot geweld, wat inderdaad een strafbaar feit is. Ik hoop dat dat kan worden aangetoond, dat de organisatoren voor het gerecht zullen worden gesleept en dat het kopstuk van de Arabisch-Europese Liga, die zekere Libanese heer Dyab Abou Jahjah zijn verdiende straf zal krijgen, dat men zijn Belgische nationaliteit zal afnemen, wat de wetgeving toelaat, en dat men die kerel gewoon het land zal uitzetten.

Op vraag 12 zegt u dat het comité P en de inspectiegeneraal niet werden ingeschakeld, omdat daar geen reden toe was. Mijnheer de minister, uit heel mijn betoog is maar al te duidelijk gebleken dat er meer dan genoeg redenen zijn om het falende optreden van de Antwerpse korpsleiding te laten onderzoeken door het comité P en door de inspectiegeneraal.

Tot slot ziet u geen wettige reden om een regeringscommissaris naar Antwerpen te sturen om daar de coördinatie van het veiligheidsbeleid op zich te nemen. Wij menen dat daar meer dan genoeg redenen voor zijn gezien de totale onbekwaamheid van de Antwerpse burgemeester en van de korpschef.

Mijnheer de minister, onze motie van aanbeveling roept dan ook op, om, ten eerste, het comité P en de inspectiegeneraal opdracht te geven een onderzoek in te stellen naar het mogelijke falen van de korpsleiding en om, ten tweede, tuchtsancties te nemen tegen de burgemeester en die zogenaamde veiligheidsschepen wegens grove nalatigheid. Dat is een mogelijkheid die de gemeentewet u biedt en tot 2006 bent u nog altijd bevoegd om de gemeentewet toe te passen. Ten derde roepen wij u op om een regeringscommissaris naar Antwerpen te sturen om daar het veiligheidsbeleid op zich te nemen en tot een coördinatie te komen van dat veiligheidsbeleid teneinde de criminaliteit en het geweld in de Scheldestad eens en voorgoed krachtadig aan te pakken, wat nu allerminst het geval is.

Moties

Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Guido Tastenhoye en luidt als volgt:

“De Kamer,

gehoord de interpellatie van de heer Guido Tastenhoye

en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken,

vraagt de regering, en meer bepaald de minister van Binnenlandse Zaken

1. om het Comité P en de Inspectie-Generaal voor de politiediensten een onderzoek te laten voeren naar mogelijke disfuncties van de Antwerpse korpsleiding bij de voorafgaande risicoanalyse en de eigenlijke ordehandhaving met betrekking tot de gewelddadige betoging van 3 april 2002;
2. om tuchtsancties te treffen tegen de burgemeester en de zogenaamde veiligheidsschepen van Antwerpen wegens “grote nalatigheid” met betrekking tot de inschatting en de afhandeling van de inmiddels als “intifada aan de Schelde” bekend staande betoging van 3 april 2002;

être prises à l'encontre des organisateurs.

Je pense qu'il y avait suffisamment de raisons pour saisir le comité P et l'inspection générale. Nous estimons qu'il y a lieu d'envoyer un commissaire du gouvernement à Anvers. La bourgmestre et le chef de corps se sont révélés incompétents.

Nous déposerons, dès lors, une motion de recommandation.

3. om de nodige maatregelen te treffen met het oog op het sturen van een speciale regeringscommissaris naar Antwerpen om daar de coördinatie van het veiligheidsbeleid op zich te nemen, gezien de totale onbekwaamheid van de burgemeester en de korpsleiding, teneinde de criminaliteit en het geweld hard aan te pakken en opnieuw rust en orde te doen heersen in de Scheldestad."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Guido Tastenhoye et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu l'interpellation de M. Guido Tastenhoye

et la réponse du ministre de l'Intérieur,

demande au gouvernement et plus particulièrement au ministre de l'Intérieur

1. de charger le Comité P et l'Inspection générale des services de police d'enquêter sur les éventuels dysfonctionnements de la direction du corps de police d'Anvers sur le plan de l'analyse préalable des risques et du maintien de l'ordre proprement dit dans le cadre de la manifestation violente du 3 avril 2002;

2. de prendre des sanctions disciplinaires à l'encontre de la bourgmestre et du prétendu échevin de la sécurité d'Anvers pour «négligence grave» dans l'évaluation et la gestion de la manifestation du 3 avril 2002, désormais considérée comme «l'intifada de l'Escaut»;

3. de prendre les mesures nécessaires en vue de l'envoi d'un commissaire spécial du gouvernement à Anvers afin d'y assurer la coordination de la politique de sécurité, vu l'incompétence totale de la bourgmestre et de la direction du corps de police, dans le but de porter un coup sévère à la criminalité et à la violence, et de rétablir la paix et l'ordre publics dans la métropole anversoise."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Willy Cortois, Denis D'hondt en Charles Janssens.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Willy Cortois, Denis D'hondt et Charles Janssens.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

De vragen nrs. 6910, 6916 en 6915 van de heren Tony Van Parys, Geert Bourgeois en Pieter De Crem worden naar een latere datum verschoven.

12 **Vraag van de heer Peter Vanvelthoven aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de anciënniteitsregeling van beroepsbrandweermannen" (nr. 6943)**

12 **Question de M. Peter Vanvelthoven au ministre de l'Intérieur sur "la réglementation relative à l'ancienneté des pompiers professionnels" (n° 6943)**

12.01 **Peter Vanvelthoven** (SP.A): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in het Staatsblad van 30 maart jongstleden verscheen een koninklijk besluit gedateerd 20 maart 2002 met betrekking tot de anciënniteit van het brandweerpersoneel. Een belangrijke wijziging in het koninklijk besluit betreft het gegeven dat wanneer een vrijwilliger als beroepsbrandweerman wordt aangesteld, zijn dienstjaren als vrijwilliger worden meegerekend voor de anciënniteit. Een gelijkaardige bepaling werd in 1994 geschrapt door de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken.

Een en ander heeft tot gevolg dat bijvoorbeeld een beroepsbrandweerman aangesteld in 1995 vandaag minder anciënniteit telt dan een pas aangestelde brandweerman omdat destijds de jaren als vrijwilliger niet werden meegerekend. Vandaar dat ik u deze problematiek voorleg. Bent u op de hoogte van dit probleem en kan er mogelijkerwijze een mouw worden aangepast?

12.01 **Peter Vanvelthoven** (SP.A): Aux termes de l'arrêté royal du 20 mars 2002 relatif à l'ancienneté du personnel des services d'incendie, les années prestées en tant que volontaire sont prises en compte pour le calcul de l'ancienneté en cas de nomination comme pompier professionnel. Une disposition semblable a été supprimée en 1984 par le ministre de l'Intérieur de l'époque, de sorte que les anciens volontaires nommés après cette date auraient moins d'ancienneté que les anciens volontaires récemment nommés. Peut-on remédier à cette situation?

12.02 **Minister Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, vooreerst wil ik stellen dat het mijn betrachting is als minister van Binnenlandse Zaken een coherente reglementering op te stellen die ons in de toekomst een kwaliteitsvolle en toch betaalbare brandweerzorg garandeert. Om deze doelstelling te realiseren moet men over bekwaam en gemotiveerd personeel beschikken. Het administratief en pecuniair statuut speelt daarin een beslissende rol. Daarom probeer ik

12.02 **Antoine Duquesne**, ministre: J'entends élaborer une réglementation cohérente. Nous avons besoin de personnel compétent et motivé. Je recherche une solution à tous les problèmes qui me sont soumis. L'arrêté royal

voor alle wantoestanden en problemen die mij worden gesignaleerd een oplossing te vinden. Een van de aangeklaagde problemen is de ongelijke verloning en sociale bescherming van vrijwilligers en beroepspersoneel. Het koninklijk besluit waarnaar u verwijst kadert in mijn voornemen beide statuten dichter bij elkaar te brengen.

Ten slotte ben ik zeer verbaasd dat deze vraag nu wordt gesteld wanneer het besluit in het Staatsblad is verschenen en dus van kracht is. Dit besluit was aan het breedste overleg onderworpen, niet alleen formeel maar ook informeel. Niemand heeft hier over een opmerking gemaakt, laat staan schriftelijk de retroactiviteit voor deze regeling gevraagd. Ik acht het thans niet opportuun het besluit in de gevraagde zin te wijzigen.

12.03 Peter Vanvelthoven (SP.A): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik weet niet in welke mate het voorontwerp aan een brede concertatie was onderworpen. Ik signaleer enkel een probleem dat mij ter ore is gekomen. Het is vervelend voor de beroepsbrandweerman in de kazernes te moeten vaststellen dat misschien iemand die langer in dienst is een lagere anciënniteit heeft. Ik noteer dat u niet zinnens bent aan die mogelijke discriminatie een wijziging aan te brengen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

13 Vraag van de heer Peter Vanvelthoven aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de toelagen voor het brandweerpersoneel" (nr. 6944)

13 Question de M. Peter Vanvelthoven au ministre de l'Intérieur sur "les allocations destinées au personnel des services d'incendie" (n° 6944)

13.01 Peter Vanvelthoven (SP.A): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, een ander probleem betreffende het brandweerpersoneel is het volgende. U weet dat het personeel van de Belgische steden en gemeenten overeenkomstig artikel 72 van de Eenheidswet van 1961 een aantal toelagen geniet, onder dezelfde voorwaarden als het personeel van de ministeries. In de nieuwe gemeentewet werd dat artikel integraal overgenomen als artikel 148. Het gaat over de haard- en standplaatsstoelage, de kinderbijslag, het vakantiegeld en het gezinsvakantiegeld. Dat zou dus betekenen dat ook het brandweerpersoneel, zijnde personeel van de gemeenten, recht heeft op een haard- en standplaatsstoelage, kinderbijslag en vakantiegeld.

Nu werd de bevoegdheid omtrent deze aangelegenheden volgens de wet van 13 juli 2001 overgedragen aan de gewesten, met uitzondering evenwel van het brandweer- en het politiepersoneel. De verschillende toelagen en de verhogingen die reeds werden toegekend aan het personeel van de federale ministeries zouden dus eigenlijk ook van toepassing moeten zijn op het brandweerpersoneel. Blijkbaar werden er al onderhandelingen in dit verband gevoerd, maar werd er geen rekening gehouden met de verschillende personeelsniveaus bij de brandweer. Ook het vakantiegeld werd blijkbaar nog niet vastgesteld, hoewel dat binnenkort, in de maand mei, zou moeten worden uitbetaald. Vandaar, met betrekking tot deze problematiek, een aantal vragen, mijnheer de minister.

Ten eerste, bent u zinnens om het Comité P bijeen te roepen om over deze aangelegenheden te onderhandelen?

Ten tweede, hoe verklaart u die toch wel nadelige toestand voor het brandweerpersoneel?

s'inscrit dans le cadre de mon intention de rapprocher les deux statuts. Aucune observation n'a été formulée au cours de la large consultation qui a été menée au sujet de cet arrêté. J'estime qu'il n'est pas opportun de le modifier à présent.

12.03 Peter Vanvelthoven (SP.A): Je ne fais que signaler un problème gênant. Je constate que le ministre n'a pas l'intention de remédier à cette éventuelle discrimination.

13.01 Peter Vanvelthoven (SP.A): Depuis la loi unique de 1961, le personnel des villes et des communes bénéficie d'un certain nombre d'allocations au même titre que le personnel des ministères: allocations de foyer et de résidence, allocations familiales, pécule de vacances et pécule de vacance familial. Les compétences en la matière ont été transférées aux Régions par la loi du 13 juillet 2001, excepté précisément pour le personnel de la police et les pompiers.

Le ministre va-t-il convoquer le Comité C pour examiner ce problème? Comment s'explique cette situation défavorable pour les pompiers? La réforme de l'Etat et la loi de 2001 comportent-elle d'autres problèmes de ce type?

Ten derde, voorziet u ingevolge de staatshervorming en de bevoegdheidsoverdracht ingevolge de wet van 2001 nog andere problemen aangaande het personeel?

13.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega Vanvelthoven, op uw vraag of ik van plan ben het Comité P samen te roepen om over deze aangelegenheden te onderhandelen, kan ik u bevestigend antwoorden. Alvorens een concreet voorstel voor te leggen zal ik wel eerst overleg plegen met de drie gewestregeringen. U begrijpt dat ik, als ik een oplossing zoek voor een probleem in het Vlaamse Gewest, rekening moet houden met de situatie in de andere gewesten.

De nadelige toestand die u bedoelt vloeit voort uit de manier waarop mijn voorgangers het artikel 352 van de gewone wet ter vervollediging van de federale staatsstructuur van 16 juli 1993 hebben uitgevoerd. Dit artikel bracht een wijziging aan in artikel 9 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming. Krachtens deze bepaling stelde de Koning de algemene bepalingen vast met betrekking tot de personeelsformatie, de bezoldigingsregeling en het administratief statuut, de weddenschalen, de toelagen en vergoedingen. In uitvoering hiervan werd op 20 juni 1994 een aantal koninklijke besluiten genomen voor het personeel van de gemeentepolitie en het beroepspersoneel van de brandweerdiensten. Het besluit stelt de minima en de maxima vast waarbinnen de gewesten de weddenschalen voor brandweer en politie konden vastleggen.

Verder voorziet het in algemene bepalingen betreffende de geldelijke valorisatie van vroegere diensten, gepresteerd in overheidsdienst.

Een derde element voorziet in de algemene bepalingen voor de toekenning van een diplomatieke toeslag. Mijn voorgangers hebben geen enkel besluit genomen dat de algemene bepalingen vastlegde aangaande de toelagen opgesomd in artikel 148 van de nieuwe gemeentewet. Bijgevolg werden de bedragen door elk gewest bij sectoraal akkoord vastgesteld.

Als antwoord op de vraag of ik bij de uitvoering van de wet van 2001 nog problemen voorzie, kan ik u antwoorden dat de administratie op dit moment grondig de implicatie van het Lambermontakkoord op het personeelsstatuut van het brandweerpersoneel onderzoekt. Elk probleem dat mij wordt signaleerd, hetzij door de gemeenten, hetzij door de vakbonden, hetzij door de brandweerefederatie, wordt onderzocht en er wordt een oplossing voor gezocht.

13.03 **Peter Vanvelthoven** (SP.A): Mijnheer de minister, vooraleer u mij betreft tot de problematiek moet ik u toch verzoeken om te onderhandelen met de drie gewestregeringen. Ik dring erop aan dat u daarvan op zo kort mogelijke tijd werk zou maken.

13.02 **Antoine Duquesne**, ministre: J'ai l'intention de convoquer le Comité C après concertation des trois gouvernements régionaux. Cette situation résulte de la manière dont mes prédécesseurs ont appliqué l'art. 352 de la loi ordinaire qui modifiait l'art. 9 de la loi du 31 décembre 1963. A cet effet, un certain nombre d'arrêtés royaux ont été adoptés le 20 juillet 1994 pour le personnel de la police communale et des services d'incendie. Aucune disposition générale n'a été arrêtée au sujet des allocations visées à l'art. 148 de la nouvelle loi communale, de sorte que chaque Région les a fixées pour elle-même. L'administration examine en détail les implications des accords du Lambermont en ce qui concerne le statut du personnel des services d'incendie.

13.03 **Peter Vanvelthoven** (SP.A): J'insiste pour que des négociations soient rapidement menées avec les gouvernements régionaux.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: De vragen nrs. 6946 en 6947 van de heren Pieter De Crem en Jef Valkeniers worden naar een latere datum verschoven.

14 **Vraag van mevrouw Kristien Grauwels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de veiligheid van de werknemers bij de verkeerspolitie" (nr. 6961)**

14 **Question de Mme Kristien Grauwels au ministre de l'Intérieur sur "la sécurité des membres du personnel de la police de la circulation" (n° 6961)**

14.01 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op 23 maart jongstleden verloor een inspecteur van de Verkeerspolitie het leven terwijl hij de gevolgen van een verkeersongeval wou vaststellen. Enkele jaren geleden is hetzelfde gebeurd met een brandweerman, die zich voor een verkeersongeval op de autosnelweg bevond.

Naast het persoonlijk leed dat zoiets teweegbrengt voor de familie en de vrienden, heeft dit voorval ook bij de mensen van de Verkeerspolitie terecht een aantal vragen doen rijzen. Bij dit ongeval waren namelijk de nodige veiligheidsmaatregelen genomen: er stond een dienstvoertuig met blauwe zwaailichten op de weg; er was signalisatiemateriaal aangebracht en de mensen op de weg droegen reflecterende kledij. Toch is het gebeurd.

Geregeld blijkt trouwens dat er bij het afhandelen van verkeersongevallen op de snelweg ongevallen dreigen te gebeuren. Blijkbaar heeft men dat telkens genoteerd. Er wordt schade aangebracht aan wegmarkeringen; voertuigen van politie of brandweer lopen schade op. Er is mijns inziens sprake van werken in zeer gevaarlijke omstandigheden.

Bij navraag bij verschillende verkeersposten blijkt dat verscheidene middelen worden ingezet om de veiligheid van de mensen op het terrein te garanderen. Wanneer de brandweer opgeroepen wordt, rukken ook speciaal uitgeruste wagens uit om signalisatie aan te brengen. Wanneer wegenwerken plaatsvinden op de autosnelweg en een aannemer ter plekke moet komen, brengt men bescherming aan in de vorm van een pijlwagen met een zogenaamde botsabsorbeerder. Brandweerlui en wegenwerkers krijgen professionele bescherming op autosnelwegen. De politiemensen vragen zich af waarom dat niet systematisch voor hen kan gebeuren.

Er is ook een andere discussie ontstaan. Men wil de pijlwagens niet tot het laatste moment laten staan. Gemeenten argumenteren dat zij als gemeente geïnvesteerd hebben in speciaal uitgeruste wagens en dat zij die gebruiken wanneer de brandweer wordt opgeroepen. Zij vinden niet dat die kunnen ter plaatse blijven tot de wegpolitie al zijn werk heeft gedaan.

Deze situatie is dus zeer gevaarlijk voor de mensen op het terrein. De vakbonden hebben de vraag van de politiemensen blijkbaar ernstig genomen, aangezien er een stakingsaanzegging is gebeurd. Zijn er maatregelen van uw kant om de mensen op het terrein meer zekerheid te geven over de veiligheidsomstandigheden waarin zij hun werk moeten doen?

14.02 Minister Antoine Duquesne: Mijnheer de voorzitter, collega's, een lid van de federale politie heeft inderdaad het leven verloren tijdens de vaststellingen van een verkeersongeval, ondanks het feit dat hij de nodige veiligheidsmaatregelen genomen had inzake signalisatie.

U weet net als ik dat de bestuurster in staat van alcoholische intoxicatie verkeerde. Desalniettemin moet de signalisatie bij ongevallen hoe dan ook doeltreffend zijn. De federale politie neemt contact op met de wegbeheerder om praktische oplossingen te vinden. Ondertussen plaatst zij een voertuig dat door zijn technische uitrustings alleen de functie zal vervullen van signalisatie van ongevallen.

14.03 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de minister, ik kan appreciëren dat u aevola wilde aeven aan dat pijnlijke ongeval, maar

14.01 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Récemment, un policier est décédé en libérant la voie sur une autoroute après un accident, et ce, malgré la signalisation. Régulièrement, des accidents sont évités de justesse dans les mêmes circonstances. Divers moyens sont mis en œuvre pour assurer la sécurité des pompiers et en cas de travaux. Pourquoi de telles mesures ne sont-elles pas systématiquement mises en œuvre pour la police? Apparemment, les pompiers n'attendent pas toujours que les policiers aient terminé leur travail avant d'enlever leurs voitures de signalisation.

Les syndicats se sont plaints du manque de mesures de sécurité et ont même introduit un préavis de grève. Quelles mesures le ministre prendra-t-il pour garantir la sécurité de la police de la route?

14.02 Antoine Duquesne, ministre: La conductrice qui a causé l'accident roulait sous l'emprise de l'alcool.

Il convient de toujours prendre des mesures de sécurité suffisantes. En attendant une solution, un deuxième véhicule interviendra en tant que voiture de signalement.

14.03 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Comment le

laten wij ervan uitgaan dat u de optie verkiest dat de wegbeheerder moet instaan voor de veiligheid van de verkeerspolitie. Hoe kan u die veiligheid dan verzekeren bij nacht en in het weekend? Op die ogenblikken is er wel niet veel verkeer, maar wegens het tijdstip en omwille van de zichtbaarheid doen zich dan wel veel ongevallen voor. Bij mijn weten zijn de mensen die instaan voor het wegbeheer alleen overdag ter beschikking, tijdens de gewone werkuren. Hebt u daaraan gedacht?

Ik heb nog een tweede vraag bij het antwoord dat u geeft. U zegt dat er altijd in een speciaal uitgeruste wagen wordt voorzien. Bedoelt u daarmee – zoals wordt gevraagd – een pijnwagen met een botsabsorbeerder, zoals men dat noemt?

14.04 **Antoine Duquesne**, ministre: Madame, permettez à mes services de mener la négociation jusqu'au bout. Je ne peux pas vous parler du résultat avant que nous ayons négocié avec les gestionnaires responsables des routes.

Par ailleurs, vous m'avez mal compris. J'ai dit qu'en attendant d'obtenir une réponse à tous les problèmes que vous avez signalés, nous allons placer un véhicule qui, grâce à son équipement technique, aura pour fonction unique de signaler les accidents.

Ne me demandez pas de vous dire aujourd'hui quelles sont toutes les caractéristiques techniques auquel ce véhicule doit répondre. Si je voulais jouer à l'amateur génial, je vous dirais qu'en effet, les systèmes de flèches me paraissent opportuns. Mais je suis convaincu qu'il y a encore d'autres propositions à formuler. De ce point de vue, je fais confiance à mes services.

14.05 **Kristien Grauwels** (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, ik wens de minister er nog op te wijzen dat er in de oplossing van de wegbeheerder waarover wij het daarnet hadden, er toch een probleem is voor een weekend en een nacht. Ik neem aan dat ook om die moeilijke periodes te overbruggen er echt een oplossing moet worden gevonden.

14.06 **Antoine Duquesne**, ministre: Madame, je ne vois pas pourquoi ce qui se fait partout chez nos voisins ne pourrait pas se faire ici aussi.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 18.01 uur.
La réunion publique de commission est levée à 18.01 heures.*

ministre peut-il garantir le contact avec les gestionnaires de voirie la nuit et le week-end? A ma connaissance, ils ne sont disponibles qu'aux heures de bureau.

Le ministre entend-il par "véhicule spécialement équipé" un véhicule de signalisation muni d'absorbeurs de chocs?

14.04 **Minister Antoine Duquesne**: Ik zou u willen vragen om mijn diensten de kans te geven hun besprekingen af te ronden. Wij zullen ervoor zorgen dat er een voertuig komt dat alleen dient om ongevallen te melden.

Andere voorstellen zijn mogelijk en ik heb hieromtrent het volste vertrouwen in mijn diensten.

14.05 **Kristien Grauwels** (AGALEV-ECOLO): Les week-ends et les heures tardives posent un problème en ce qui concerne le gestionnaire de la voirie. Pour ces moments difficiles également, il importe de trouver une solution.

14.06 **Minister Antoine Duquesne**: Ik zie niet in waarom iets dat overal in alle buurlanden van België wordt gedaan, hier niet zou kunnen.